ANUL II. — No. 326

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării No. 23364/938

6 Pagini 3 Lei

Sâmbătă 9 Aprilie 1938

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ȘI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Redactor-șef MIHAIL POLIHRONIADE

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, GRIGORE MANOILESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția, Redacția . . . 4.84.34; Administrația . . . . . 4.85.82; Tipografia 4.77.56

Cont C.E.C. Nr. 1256

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700; 6 luni » 350; 3 luni » 175. Comune rurale: 1 an Lei 500; 6 luni » 250; 3 luni » 125

Despre caracter

Lectorul grăbit ar putea gândi, văzând titlul acestui articol, că, în absența sau neputința tratării subiectelor actuale, ne-am refugiat în psihologie sau etică, trnsformând această bătăioasă tribună într'un magazin de abstracțiuni inactuale. Gândind astfel, s'ar înșela, așa cum prea frequent o face lectorul vremurilor noastre. S'ar înșela pentrucă problema caracterului este mai actuală ca oricând și mai discutată chiar ca niciodată. Alături de problema destinului românesc, pe plan istoric și politic, problema caracterului reprezintă, pe plan etic și social, singura problemă pe măsura timpurilor noastre de profunde revizuiri și îndrăznețe aspirațiuni.

Cred că resorturile orientărilor noastre viitoare în concernul neamurilor rezidă în priceperea destinului nostru, iar secretul reformelor dinnăuntrul constă în cultul și crearea caracterelor.

Desfășurarea firească a acestor realități directoare ale neamului și omului român a fost până acum împiedicată de aberația pseudo democrației, care a fărâmițat continuitatea istorică, eliminând simțul istoric din politică și a frânt caracterele prin eclipsarea simțului etic de către capriciile electoralului. Impotriva acestei profunde crize de structură spirituală, reacțiunea a pornit de mult și a parcurs un drum dramatic. N'a fost însă înțeleasă. Astăzi când zarva tartarică a bâlciului politic amuțește, în liniștea restabilită, se desprinde singura notă justă, continuă, fundamentală: problema destinului și problema omului românesc. Nu intenționăm acum, vorbind despre caracter, să facem o lecție, să instruim.

Vom sublinia numai criza de caractere în viața societății românești actuale. Dacă înțelegem prin caracter, ceeace văzuse mai de mult Ribot, unitate și stabilitate în felul de a acționa și de a reacționa, suntem obligați să recunoaștem criza îngrijorătoare de caractere în societatea noastră. Unitatea, consistând în stilul acțiunii și reacțiunii totdeauna constant cu el însuș; stabilitatea, adică unitatea continuată în timp, sunt fenomene disparente printre noi. Aci, în țara puținelor caractere, nu numai că nu a existat un climat favorabil formării și conservării, dar am impresia că s'au creat condițiile distrugerii celor existente. In bătaia vântului imoralității și al vanității, fie de o zi numai, se frâng stejarii caracterelor și răsare peria imensă a trestiilor unduioase. Pentrucă n'aș dori lectorului fugitiv nici o nedumerire în acest popas de o clipă, țin să mai adaog o precizare: să nu ne înșele aparența, disciplina exterioară; caracterul este de esență interioară, el crește încet dinăuntru, iar când se frânge se usucă și putrezește.

Trăim o criză a caracterelor, o criză de subproducție și de distrugere. Și totuș, societatea românească are acum nevoie de betonul armat al caracterelor pentru a nu se prăbuși în cea mai dezastruoasă anarhie, cea morală.

ALEXANDRU CONSTANT

Simbriașii păcatului

Dacă în fața Codului Penal crimele de acelaș fel sunt egale între ele, în judecata oamenilor nu este tot așa. De atâtea ori și Jurații și opinia publică iartă crimele făcute de un om într'un moment de furie, de rătăcire, iartă chiar și crimele premeditate făcute în cine știe ce împrejurare extraordinară, făcute de un om pentru a-și salva viața, onoarea, sau chiar averea.

Niciodată însă și nimeni nu poate ierta pe spadasinii tocmiți care fac crime în interesul altora.

Ceeace este oribil în toată așa zisa afacere a contrabandei de aur care ocupă astăzi paginele gazetelor, este că toți cei rostiți sau implicați în această afacere, nu au lucrat cel puțin pentru a-și ascunde propria lor avere — ceeace deși era condamnabil ar fi putut fi mai ușor înțeles — ci au fost simpli simbriași ai delicventului.

Adevărații profitori ai crimei stau comod la Paris, în afara putinței de a fi ajunși de justiția românească.

Simbriașii lor, însă, dela bieții evreiași din Pasagiul Macca și până la oamenii care în lumea veche politicianistă au împărțit dreptatea, n'au nici măcar scuza pe care patronii lor grăbiți să-și ascundă cât mai departe averea stoarsă pe seama Statului român, de directorii dela Wagons-Lits, ar putea s'o invoace.

GRIGORE MANOILESCU

Focurile

Corespondențele din provincie ne aduc vești sinistre. In fiecare zi arde câte o casă de român nevoiaș, câte un sat întreg în colțuri îndepărtate de țară.

Mai zilele trecute am avut prilejul să văd un foc la țară. Se aprinsese casa unui sătean sărac din Grădiștea tocmai în timp ce elevii școalei normale din localitate cântau sărbătorește pe o muche de deal. Svonul sinistrului a ajuns repede în mijlocul serbării. Clopotele sunau prelung și jalnic, iar fumul înnecăcios și acru de stuf aprins se prelingea pe sub sălciile depe malul Argeșului.

Toți ca unul, școlarii normaliști au sărit în ajutorul omului călcat de năpaste. Cu găleți, cu hârlețe, cu topoare, cu sape și greble, au plecat la locul nenorocirii și au făcut tot ce au putat. Adică au salvat câte ceva din avutul omului și au oprit focul — ei și vântul prielnic — să se întindă la alte case. Dar casa aprinsă, împreună cu pătul și coșar, a ars până în temelie.

Iar omul păgubit a rămas neputincios, cu brațele încrucișate, plângându-și scrumul și vitele plesnite de para focului.

La ce i-a folosit inima cu care i-au dat ajutor tinerii școlari? La ce-i folosește durerea care s'a abătut asupra satului întreg? Cum să-și împlinească sărăcia cu sărăciile din sat? Pârjolul l-a lăsat dezarmat în mâinile foamei. Pe el, pe copii și pe nevastă.

Și nenorocirea dela Grădiștea nù este dintre cele mai mari. Acolo n'au ars o sută de case, nici satul întreg. Omul rămas fără locuință se poate adăposti la un vecin, poate găsi un codru de mămăligă pe undeva. Dar ce ajung oamenii pe care îi năpădește pârjolul până departe, în toată vatra satului? Unde se adăpostesc? Cine-i ajută cu merinde?

Focul a ajuns o problemă gravă în viața satului românesc. Aici nu este vorba de focuri falimentare puse la cale de jupâni perciunați pentru a încasa prime ilicite de asigurare. Focurile de prin sate sunt focuri adevărate, cu pustiiri de suflete, cu sărăcie, foamete și moarte. Alături de apa năvalnică și pustiitoare și de seceta haină, focul este marele dușman al țăranului încovoiat sub atâtea nevoi.

In fața acestui flagel năprasnic, omul nostru dela țară este cu totul dezarmat. Nu știe și nici nu poate să se apere. Și nici nu l-a învățat cineva până acum cum să se apere.

Știm că prin alte țări focul este socotit ca primul dușman al omului; că prin acele părți societatea este organzată prin tradiție și prin lege așa fel încât să facă totdeauna față pârjolului. La sate și la orașe, oamenii sunt constituiți în echipe de prevenție, stingere și salvare, iar funcțiunea de pompier comunal benevol este socotită ca una dintre cele mai deosebite cinstiri care poate fi adusă unui cetățean.

La noi nimic din toate acestea!

In schimb o panică aproape copilăroasă și o atitudine de prostească resemnare în fața pârjolului. Știm să scâncim, ne place să ne văităm și chiar să perorăm, dar nu ne dă prin cap cum să ne purtăm în fața primejdiei. Suntem întocmai ca femeea năvleagă care se jelește că va cădea drobul de sare în capul copilului fără să se gândească — Creangă o spune — că poate da drobul de sare la o parte.

Ce-ar fi dacă s'ar organiza un corp de pompieri rurali chiar din rândurile sătenilor?

Cine ar râde de noi dacă soldații din fiecare comună ar sta acasă — prin rotație — o parte din stagiul militar și ar constitui un corp de pompieri sub conducerea învățătorului — deobiceiu gradat militar — sau sub a șefului de post care în felul acesta și-ar găsi un rost mai simpatic?

Dar dacă tinerii premilitari ar învăța cum se stinge focul? Și n'ar fi greu să se procure materialul trebuincios la stingerea unui foc.

Exemplul corpurilor constituite va fi imitat — fără discuție — de ceilalți țărani cari își vor da seama că totul este numai în folosul lor.

Și astfel vom reuși să ieșim din faza rușinoasă — preistorică — în care se află satele noastre, expuse pârjolului la prima secetă, la primul vânt.

Virgil Popescu

Cronica militară

„De o parte Franco, de cealaltă nimic"!

de **EM. VOINESCU**

Se spune că republicanii spanioli au pierdut războiul de îndată ce au pierdut stăpânirea mării. Adică la începutul lui August 1936, când aviația lui Franco, improvizată dar combativă și bine condusă, reuși să alunge flota guvernamentală din strâmtoare, îngăduind astfel trupelor marocane concentrate la Ceuta, să treacă în peninsulă. Guvernul din Madrid nu și-a dat seama de faptul acesta, decât mult mai târziu, adică atunci când nu se mai putea face nimic. Necunoașterea și nesocotirea marilor principii ale strategiei moderne, se răsfrână din primele ore de războiu! Astăzi trupele lui Franco, întotdeauna biruitoare, cu moralul ridicat, având o experiență de aproape doi ani, dau o ultimă și decisivă lovitură pe frontul Aragonului.

Până la țărmurile însorite ale Mediteranei mai sunt vreo 50—60 km. Ce înseamnă această distanță pentru niște trupe care au arborat deja steagurile victoriei? Dacă nu se vor ivi complicațiuni și dacă Franța nu va încerca să reediteze «lovitura germană» al cărui succes era mai dinainte scontat în împrejurări mai mult decât favorabile, războiul acesta se va termina cu bine.

Cunoscând psihologia de totdeauna a luptătorului, îmi închipui că multe din ordinile de detaliu care se dau acum trupelor naționaliste pe frontul Aragonului, trebue să cuprindă — printre altele — și cuvintele acestea de îmbărbătare **«Incă un efort legionari... în curând vom ajunge la mare!» 1)**

Marea rătăcirii celor 10.000! Marea lui Xenofon, va însemna sfârșitul inevitabil și inexorabil al celei mai triste epoci din istoria Spaniei moderne. După aproape doi ani de războiu, cunoscând în deaproape împrejurările în care s'a desfășurat acest crâncen conflict intern, cronicarul militar poate să deslușească acum cauzele mari care au dus la victoria unora și la înfrângerea celorlalți. Intre un războiu civil cum e acesta și un războiu național, sunt diferențe adesea fundamentale, dar sunt și puncte de contact care le așează pe acelaș plan al unei obiective și serioase judecăți militare. Afirmația că strategia viitorului nu-și va schimba liniile mari de conducere — ci numai metodele de aplicare — a devenit de mult o dogmă. Republicanii spanioli n'au cunoscut aceste principii care stau la baza oricărui războiu și acum plătesc însutit o poliță care se apropie de scadență. Incă dela începutul războ-

GENERALUL FRANCO

iului, ei au avut în mâna lor toate elementele materiale necesare spre a câștiga războiul, afară de unul și după credința noastră cel mai important: Știința războiului!

Această știință impunea dela început concentrarea tuturor puterilor în mâna unui singur om, care să însumeze în persoana sa totalitatea eforturilor disperate dar dispensate pe nenumăratele fronturi care se creiaseră la întâmplare. Acea voință unică a lipsit guvernamentalilor și le lipsește și astăzi când inamicul este pe punctul de a le impune o dezastruoasă și dureroasă capitulare. Generalul francez Duval care a urmărit în deaproape evenimentele și care-a scris o carte cu învățăminte din acest războiu, a făcut această revelatoare și plină de adevăr afirmațiune:

«De o parte e Franco, de cealaltă nimic». Este diagnosticul cel mai just, cel mai precis și mai lapidar pe care un militar de carieră a putut să-l pună la căpătâiul acestui războiu. De o parte Franco, de partea cealaltă nimic!

De o parte știința și voința de a duce războiul până la obținerea victoriei, de cealaltă ignoranță, haos, dezorganizare și amestec din afară, care nu întârzie să domine un guvern cuprins de o aprigă fervoare revoluționară, dar lipsit cu totul de pregătire, de «technică». Lucrul acesta l-au recunoscut și nu s'au sfiit să-l afirme nici chiar prietenii frontului popular. Iată ce povestește Clara Campoamor în cartea sa «La révolution éspagnole vue par une républicaine»: «Guvernamentalii socoteau că ofițerii nu erau necesari armatei. In consecință, milițienii refuzară să asculte de cei câțiva șefi rămași credincioși.

Nimeni nu gândi nici să numească, nici să accepte un comandament unic. *Fiecare punea în execuție micile sale inițiative și ținea să lupte cu personalitate și cu independență. Fiecare milițian pretindea să fie judecătorul activității și inițiativei ofițerilor săi 1)*».

Technica militară era disprețuită de către oameni cari credeau că e suficient să ții o pușcă în mână și să tragi dinapoia unei baricade. Reguli elementare de tactică fură nesocotite. operațiile militare — atacuri, apărare de poziții care nu aveau adesea nici o valoare — erau duse la voia întâmplării. în vreme ce, de partea cealaltă a baricadei unde cadrele ofițerești rămăseseră aproape intacte metoda, disciplina, inițiativa încadrată într'un plan care se preciza din oră în oră, făceau loc dezorientării dela început.

Pregătite pentru masacre și pentru lupte de stradă, massele mar-

1. Când vor apare rândurile acestea, comunicațiile dintre Valencia și Barcelona, vor fi complect în mâna Naționaliștilor.

1) Citat din cartea Generalului Duval «Les leçons de la guerre D'Espagne» Plon-Paris.

(Continuare în pag. 5-a)

Negutătorul de diamante

Cercetătorul care va deschide cândva cartea vremurilor și a popoarelor, se va opri sguduit la pagina Rusiei de astăzi și va încerca zădarnic să priceapă sensul unei istorii diformate de toate ororile și tristețile posibile.

Pentrucă în afară de interminabilul convoiu al cadavrelor, de bisericele transformate în cinematografe, de imaginea Iisușilor răstigniți pentru a doua oară, de dansul apocaliptic al morții care îmbracă în vestmânt de sânge rușinea celei mai mari farse doctrinare și a cei mai uriașe monstruozități politice pe care a putut-o născoci ingeniozitatea talmudică — vorbim de comunism—cronicarul obiectiv va trebui să scrie un capitol special despre orgia desfrâului și a aurului din țara mizeriei și a morții.

Iată, de pildă, o telegramă Rador care anunță dispariția comerciantului de diamante Iacob Franken din Anvers.

«Acesta s'a stabilit la Anvers imediat după războiu și grație relațiunilor sale cu Sovietele, a obținut pentru o firmă de aici dreptul de a face vânzările de diamante trimise de Soviete».

«In timp de 10 ani Franken a vândut diamante în sumă de peste 300 milioane franci»

Dispariția lui Franken s'a produs după metodele clasice promovate de regimul fericirii forțate: a fost «invitat» la Moscova — prin Aprilie 1937, spune telegrama — și trimis probabil să studieze arhitectura unei celule subterane din închisorile G. P. U.-ului — unde la riguare și pentru economie de gloanțe se poate muri confortabil fără formalitatea greoaie a proceselor de trădare.

Dar nu aceasta interesează.

Negutătorul de diamante din împărăția foametei și a morții — titlu ideal pentru romancierii polițiști în criză de subiecte — este mai mult decât un fapt obișnuit pentru actualitatea regimului comunist, pentru cartea de vizită pe care acest regim o etalează în fața ultimilor săi naivi.

E un colț de cortină numai, ridicat de pe scena unui spectacol tragic în care sângele, aurul și fometea s'au înlănțuit în hora dementă care prăbușește în fiecare zi o lume ce-a scuipat pe icoane și și-a zălogit sufletul lui Satan. Rusia, țara care exportă comunism și diamante practică egalitatea foamei și a suferinței pentru cei mici, a desfrâului și șampaniei pentru cei mari, a ridicării împotriva lui Dumnezeu — pentru toți.

Impânziți în toată lumea, trimișii Moscovei vând și cumpără diamante pentru uzul doctrinar al «proletarilor» cari fericesc un popor de peste o sută milioane de flămânzi permanenți.

Și când diamantele nu sunt negociate la preț bun, când convingerile roșii nu sunt răspândite cu rapiditate și cu succes, e suficient un ordin scurt pentrucă traficantul necredincios sau lipsit de vocație să vină ca atras de o putere magnetică spre Molochul GPU-ului și să-l implore a-i dărui viața — fie chiar sub forma unei deportări în Siberia...

Pe care n'o va obține însă niciodată, deoarece campionii raiului terestru și obligatoriu, n'au timp să se încurce în scrupule inutile de conștiință.

«Negutătorul de diamante» — iată ultimul capitol al comunismului ofensiv și camelionar...

— Anastase Iftimie

Economice

Economia planului pe patru ani

D. Mihail Manoilescu făcea odată constatarea justă că noi Românii nu știm să avem admirații. Și avea dreptate. Oricât de mari ar fi meritele cuiva el va avea lingușitori sau invidioși. Nici odată admiratori, așa cum are de exemplu Mussolini. Admiratori până la devotament, este un fenomen-psihic de dată nouă la noi.

Acelaș lucru se petrece cu Românii și pe plan internațional. Nu poți avea admirații pentru un popor fără ca să nu fi bănuit de interese. De aceia în linii generale ne-am ferit de a prezenta aci stări economice a căror cunoaștere ne stârnește admirația. Știam că acest lucru va produce un efect contrariu la cel pe care îl urmărim, mai ales că exemplele, bune ne vin din Italia, din Germania, din Japonia s. a. m. d. Și totuși nu putem continua pe acest drum. Poți admira ceace se face în Germania și totuși poți să rămâi un bun Român, cu sentimentul unei triste constatări că nu poți vedea și la tine acasă aceleași lucruri mari.

In ultimul număr al periodicului care dă știrile asupra lucrărilor în cadrul planului de patru ani, ministrul economiei naționale d. Funk și comisarul prețurilor d. Wagner, ne dau o serie de informațiuni deosebit de importante pentru a cunoaște tendințele economiei moderne.

Regimul național-socialist, ca și cel fascist este impus într'o mare măsură de imperativul subsistenței maselor, care nu mai găsește satisfacție în economia individualistă. Desfășurarea vieței economice trebue deci urmărită pe această linie de realizare. Astfel în cadrul planului de patru ani se dă precădere industriei de aprovizionare a populației în dauna industriei menită a fabrica mijloace noui de producție. Germania folosește astfel experiența din Rusia Sovietică unde s'a procedat invers și s'au obținut rezultatele cunoscute. In acest scop se urmăresc noui regrupări de întreprinderi pentru o mai bună folosire a materiilor prime de care se folosește astăzi Germania și care sunt, în bună măsură, altele ca în trecut. In privința materiilor prime obținute numai în cadrul economiei germane s'a ajuns la rezultate fantastice: Totul este folosit spre a obține o cât mai mare independență a țării de alte piețe.

Știm că toate acestea sunt făcute spre a organiza o economie de războiu. Știm că o țară utilată pentru războiu este un pericol pentru pace, dar nu putem să nu admirăm acest colos de 60 milioane organizat ca un ceasornic în care fiecare fus, fiecare rotiță și fiecare coardă se mișcă într'un scop unic, suprem și mai presus de restul lor individual. Acesta este idealul nou al națiunilor. Germania se străduește să-l înfăptuiască și noi care îl înțelegem suntem datori să-l împrăștiem.

Economia în acest nou înțeles se experimentează, cu rezultate uimitoare, în cadrul planului de patru ani! Se cuvine deci să nu-l pierdem din vedere.

M. Dorneanu

Ideologia fascismului englez

de **ALEXANDRU RANDA**

II

In afară de Italia și Germania, nu există decât două mișcări de dreapta, depășind milionul de aderenți. Una dintre ele este «British Union of Fascists».

Prietenia personală, dintre Mussolini și Mosley, care asista deseori la paradele romane și posedă felurite mărfuri de stimă personală ale Ducelui, e interpretată de dușmanii fascismului englez cu rea voință evidentă. Ei reproșează lui Mosley cămășile negre, fasciile și salutul roman. «Imitația oarbă a Italiei nu este admisibilă pentru Anglia». Cu abilitate vădită, Mosley replică printr'un contraatac, care lovește în punctele slabe ale dispozitivului ideologic dușman: «Patria noastră absorbise până acum catolicismul, protestantinsmul, liberalismul. Am adaptat toate aceste curente și le-am utilizat. In orice caz însă le-am numit cu adevăratul lor nume. Dacă vom adapta fascismul, îl vom chema și aici fascism!»

Mosley nu tăgăduește, că, în trecut, parlamentarismul ar fi fost de folos țării sale. Azi însă, după celebra sa exclamare, adevărat revoluționară, pentru Anglia, are «o faimă cât se poate de rea». «Italia și Germania n'au făcut cu parlamentele lor atâtea experiențe, ca noi, englezii. Desamăgirea lor nu putea să fie așa de profundă, ca a noastră. Azi, ne dăm seamă, că parlamentul a devenit falimentar în datoriile lui conducătoare«.

Electivul ca atare nu e atins. Ca și Hitler, Mosley dorește păstrarea sistemului plebiscitar, care trebue să dea hotărârilor de importanță vitală o tărie deosebită. El nici nu exclude posibilitatea votului de blam, acestei instituții specific engleze. Dar el protestează împotriva reprezentării politice în forma ei actuală: «Democrațiile consultă masele în chestii, pe cari acestea nu pot să le priceapă. Câți țărani cunosc problemele standardului de aur? Câți medici înțeleg erorile creditului social al lui Douglas? Câți arhitecți pricep valoarea monopolului deținut de Banca Angliei? Câți tâmplari au aprofundat teoria banului, emisă de Eisler? Democrația presupune aceste noțiuni; în realitate însă, alegătorul se găsește într'o imposibilitate totală de a controla evenimentele; căci, în fiecare materie există inițiați, cari știu foarte bine, ce vor și exploatează ignoranța generală. In consecință mecanismul electoral trebue reorganizat; în locul circumscripțiilor electorale ne trebue colegii corporative». (Chesterton, Mosley, London 1936, pag. 229-.

Noul parlament englez va fi deci corporativ. Luptele de teatru ale partidelor politice trebue să dispară. Un parlament politicianist, cu structura sa actuală, nu poate să voteze decât cel mult două măsuri importante anual. Mecanismul corporativ infinit mai complicat decât o operație chirurgicală, nu poate să tolereze certuri politicianiste. El nu se va lupta decât cu realitățile tehnice. «Ce ar spune un politician, instalat pe masa de operație, dacă înaintea anesteziei, doctorul ar spori pretențiile lui pecuniare, dacă asistenții s'ar certa pentru instrumentele, dacă medicii ar aranja comisii și discuții contradictorii?» Antipoliticianismul și cooperatismul lui Mosley se condiționează reciproc.

Mussolini trece dela negațiunea monarhiei la întărirea ei. Hitler, care nu se găsește în fața unei dinastii pangermane, găsește o formulă supra-dinastică, trecând peste Hohenzollerni și Habsburgi. Pentru Mosley problema nici nu se pune. Totuși, fariseii din tabăra dușmană încearcă din răsputeri, să-l compromită. In urma cunoscutei cuvântări, în care Mosley amenință, că s'ar împotrivi comunismului cu mitraliere, e întrebat în fața justiției: «Dacă, cu consimțimântul M. S. Regelui, un guvern comunist ar veni la putere, ai să tragi?» Dar «Leader»-ul găsește răspunsul cuvenit: «Nimeni nu vă poate opri, să construiți întrebări și ipoteze la infinit, ajungând la absurd. De ce nu mă întrebați: «Dacă Regele Angliei va pune în aplicare legea lui Irod, ordonând uciderea primogeniturei, ai să devii revoluționar?» Intrebarea d-voastră, este o ipoteză absurdă».

Anglia nu cunoaște o coroană agresivă nici o biserică cu pretenții de egemonie politică și nici nu este scindată în două tabere confesionale vrăjmașe. Leader-ul nu întâmpină deci nici o dificultate, venind dela tron sau altar. In consecință el poate să se închine în deosebi problemelor sociale.

Față de proprietatea privată Mosley are și el atitudinea caracteristică a naționalismului integral, care răstoarnă vechile fronturi de luptă, evocând la dreapta și stânga ecouri variate dela afirmația entuziastă până la protestul violent. Fascismul englez nu condamnă inițiativa privată; «ar fi stupid, să in-

(Continuare în pag. III a)

BUNA VESTIRE literară, plastică, teatrală

Heali (1872) CARMEN SYLVA

Câteva observaţiuni ne-polemice

Am întâlnit zilele trecute (cu totul întâmplător, în ziua de 1 Aprilie) un articol în pagina culturală a unui confrate pe care îl preţuesc. Articolul se preocupa de «ce înseamnă o revistă» şi cuprindea unele afirmaţii cari mi se păreau că merită o discuţie. L'am păstrat deci câteva zile, ca să ne facem şi noi comentariile. Astăzi însă, recitindu-l, am constatat cu durere cât de greu îmi era să aflu coloana vertebrală a micului aldin. Şi, de unde vroiam să discut cu confratele despre «ce înseamnă o revistă», iată, sunt silit să amân discuţia acestei chestiuni şi să mă preocup azi despre «cum se scrie uneori», când vrei să fii profund.

Vă rog în prealabil să notaţi că observaţiile noastre n'au nici o intenţie polemică. Fiindcă sunt convins că mintea celui care a scris ceeace voi cita mai jos este o minte de tânăr care gândeşte şi care nu e lipsit de bune intenţii. Ceeace îi lipseşte este «self-controlul». Sau mai pe româneşte, spiritul critic. Adică acel lucru care te face să te pui în pielea cititorului şi, dacă nu eşti sigur că va înţelege ce ai scris, să nu-ţi mai trimiţi proza la tipar nerevăzută.

Căci iată o mostră din această proză:

«Un săptămânal cultural nu trebuie să fie confesional şi nu trebuie să fie monopol. Ce înseamnează asta? Că se pot dezbate în el probleme de cultură şi literatură în genere indiferent de poziţia metafizică şi de orientarea autorului. Dela sine înteles, numai cu privire la temă, şi nicidecum la soluţii. In alţi termeni din punct de vedere al problematicei se dă o libertate deplină. Şi poate fi ceva mai mult? Aci se termină, în această libertate spirituală, întreg destinul uman. Jacques Maritain, repetăm lucrul acesta, spune într'un articol recent din capul unei publicaţii, că spiritul este un fel de insulă metafizică. Adică ceva precis definit, conturat şi autonom. O libertate... Şi nu trebue să fie monopol. Asta înseamnează lipsa dictaturii clanului, şi posibilitatea celor capabili de-a scrie, indiferent de vârstă, indiferent de figură şi indiferent de nerv. Revenind la termenii lui Maritain: Insulele metafizice pot comunica între ele după cum insulele propriu zise comunică prin mare. Şi de aci un şir de consecinţe...

...Din punct de vedere al formulării şi al soluţiilor lucrurile se schimbă. Si este firesc. Altfel nu şi-ar păstra coerenţa necesară caracterele şi individualitatea. O revistă este ca o individualitate sau ca o figură geometrică. O realitate care cade sub puterea lui hic et nunc. Şi tot pe acest plan».

Ei, şi aşa mai departe. Adică nu! Mai departe este încă o frază tipică, ce merită a fi citată: «Asta ar spune că revista n'are o fizionomie proprie. Ar fi un defect? Incontestabil că da. Dar lucrurile nu stau chiar aşa...»

Mă rog, mă rog, ar spune Caragiale (şi cred că umbra lui trebue invocată în împrejurarea asta) ori este «incontestabil că ar fi un defect», ori «lucrurile nu stau aşa».

Dar şi una şi alta, deodată, nu merge!

De asemenea incertitudini este plin tot textul citat de noi. E un fel de proză aparte, în care dai la tot pasul peste afirmaţii aproximative şi determinări relative. De aici permanenta nevoie ca o frază să explice ceeace vroia să spună fraza dinainte. Recitiţi textul, vă rog. La rândul 3 găsim un «Ce însemnează asta?», adică afirmaţia din fraza precedentă. Urmează explicaţia.

Dar la rândul 10 găsim expresia «în alţi termeni»... Aşadar explicaţia trebue explicată şi ea, la rândul ei.. Mergem mai la vale. Incă 10 rânduri şi iată un «adică»... Iar o explicaţie a explicaţiei precedente! Incă trei rânduri şi fraza următoare începe acum cu «Asta însemnează...» Găsim deci acum o explicaţie a tuturor explicaţiilor de mai înainte. Tot ce mai lipseşte este explicaţia acestei nevoi de a se explica a autorului.

Dar constat că, din explicaţie în explicaţie, depăşesc cadrul disponibil pentru aceste note. Să ne mărginim deci la două ultime exemple, de alt ordin. Intâi: «insulele metafizice pot comunica între ele, după cum insulele propriu zise comunică prin mare». Iată un rol al mărei, între insule, care mi se pare o noutate geografică!

Al doilea notaţi afirmaţia «o revistă este ca o individualitate sau ca o figură geometrică»... Noi credem că individualitatea este exact contrariul figurei geometrice, care este elementul cel mai general, abstract şi teoretic, deci cel mai opus individualizării. Ca atare revista nu poate fi şi «ca o individualitate» şi «ca opusul ei»...!

Ce-ar fi, în definitiv, dacă autorii noştri, s'ar reciti? Şi, mai ales, dacă ar reciti «Beţia de cuvinte»...?

Ion I. Cantacuzino

CUIBURI DE LUMINA

Astăzi, Societatea de Radio şi-a consacrat programul, — într'o formă foarte bine chibzuită şi închegată, — unei comemorări a primei Regine a României. Regina poetă, Carmen-Sylva, merita această cinstire şi acest pios omagiu. Nu numai pentru talentul său literar dar şi pentru tot ce a însemnat Ea pentru poporul nostru. Inţelegând să subliniem după cuviinţă buna inspiraţie a unei asemenea comemorări, am adunat şi noi, în cuprinsul acestei pagini, câteva fragmente din scrisul şi viaţa Reginei. O floare umilă, pe care o aducem însă cu simţire caldă.

UN MARE UITAT este Bogdan Petriceicu Hajdeu. Suflet de mari rezonanţe şi inteligenţă cuprinzătoare, Hajdeu a reuşit să sintetizeze simţirea şi tendinţele timpului său. Spirit romantic dar cu disciplină de enciclopedist, a reuşit să umple toate golurile cu care se prezenta cultura românească — embrionară — din secolul trecut; filolog, istoric, dramaturg, critic literar, poet epic dar mai ales liric, filosof şi esseist, Hajdeu a început totuş să pălească în amintirea contemporanilor noştri. Doar rânduri sporadice risipite prin gazete, sau note anoste de manual mai amintesc astăzi pe marele Hajdeu. Rari sunt tinerii care merg direct la text. Şi dacă elevul, terorizat de spectrul unei examinări inoportune, îţi va debita plictisit cuvinte învăţate pe de rost despre un dicţionar, o prefaţă sau o istorie, poate şi despre vreo piesă de teatru, în schimb nu va fi în stare să-ţi spună măcar titlul vreunei poezii a lui Hasdeu. Dealtfel editurile au neglijat cu vinovăţie opera marelui nostru romantic, atâţia ani de-arândul. Să nădăjduim însă că recenta ediţie dată la iveală de Mircea Eliade va trezi, cât de puţin interesul, determinând revenirea la o dreaptă preţuire şi cunoaştere a lui Hasdeu.

„Apărarea naţională este în pericol», scrie alarmat generalul Mordacq, fostul consilier militar al lui Clemenceau şi distins scriitor.

Şi generalul Mordacq, ca toţi francezii conştienţi de pericolul care-i ameninţă nu atât din afară, cât dinăuntru, examinează rând pe rând problemele cele mai importante care se pun apărării naţionale franceze, ajungând la concluzia că guvernele care s'au succedat de câţiva ani încoace sunt vinovate de starea de nesiguranţă în care a ajuns o ţară care avea tot dreptul să se bucure de roadele victoriei câşigate cu atâtea jertfe materiale şi omeneşti... Dacă în domeniul materialului s'au făcut totuşi imense sforţări — armata franceză fiind în ceasul acesta bine echipată şi armată cu material modern de războiu, — în ceia ce priveşte pregătirea ei sufletească şi mai ales aceia a naţiunii armate care va trebui să suporte toate greutăţile şi vicisitudinile răsboiului modern «total şi decisiv», nu s'a făcut aproape nimic. Naţiunea trebue pregătită din vreme, educată, trebue să i-se arate scopul răsboiului pentru care se cheltuesc sume fantastice... In acelaş sens ne amintim a mai fi scris şi generalul Weygand, Paul Reynaud şi alţii care nu pot fi acuzaţi de patimă. Franţa are de ce se teme! Peste victoriile de eri, plutesc astăzi presimţirile triste ale unor eventuale dezastre! Dar ţările care nu s'au pregătit în nici un fel? Ele ce zic de ziua de mâine?

IN acest început de primăvară, un talent care s'a consacrat dela prima manifestare plastică în Capitală este d. Eugen Ispir.

D. Eugen Ispir este incontestabil un colorist smuls din mănunchiul retinilor privilegiate. A apărut ca simbolul unor începuturi de proaspete drumuri plastice situându-se alături de maeştrii marilor posibilităţi de realizări.

Vigoarea tuşelor caşi aspectul cromatic, isbucnesc la acest artist în game majore, de o impresionantă factură. Călăuzit de contactul pe care l-a luat cu maeştrii Apusului şi ajutat de retina sa, d. Ispir a reuşit să rupă cu un trecut.

Pictorul Ispir, care este şi un literat de frumoase posibilităţi, adânceşte intuiţia unei vieţi în cuprinsul polichrom al paletei sale, dând mari satisfacţii celor cari nădăjduesc în viitoruh plasticei româneşti.

Am vorbit eri despre o plachetă nouă de versuri pe care ne-a dăruit-o Aron Cotruş: «Peste prăpastii de protivnicie».

Acelaş vers dur, tăiat cu plugul, fiecare vers o brazdă de suflet romînesc. Iată o pildă:

«Milioane de Ioni se razimă pe plug, pe sapă,
pe coasa fierbinte,
pe aduceri aminte.
Şi privirile în depărtări şi le adapă, cântându-şi fiecare, după voia şi aleanul lui, cîntece ieşite ca din fundul pămîntului...
dar cîntecul nostru făr' de hotare, cîntecul năpraznic pe care să se razime în spornicie suişuri solare neamul acesta, în mersul, în truda lui şi în sîngerările-i rodnice, crude,
încă nu-i...
încă nu-i...
nu se aude
în sboruri zălude
în auzul oricui
şi în cuprinsul văzduhului».

Versul lui Aron Cotruş este vers mesianic, vers trosnind de aprigă iubire de pămînt şi ţel romînesc. In poezia aceasta e concentrat tot năduful istoriei noastre sbuciumate, în faţa unui mare destin împărătesc pe care-l are neamul romînesc.

Poezia lui Aron Cotruş este sculptată în granit. Tot acolo unde se înscriu şi paşii destinului istoric.

Un confrate a inserat eri o notiţă despre recentul volum de poezii publicat de d. Păstorel Teodoreanu, afirmând că, în acest volum, autorul «*s'a descoperit într'un fel cu totul nou cititorilor. Intr'o durere reţinută dar adâncă*»...

Spre exemplificarea durerei, confratele cita următoarele versuri:

«*Sunt ostenit de lene, de somn de contemplare,*
De viaţă, de iubire, de vis, sunt ostenit».

Pe cari confratele le comenta astfel:

«*Versuri cari cuprind în ele tot scrisul volumului, toată litera sufletească a lui Păstorel*»....

Acuma, recitiţi şi dv. mostra poetică de mai sus, şi spuneţi-mi dacă numitul Păstorel n'ar avea tot dreptul să se supere de felul perfid cum confratele îi laudă... «litera sufletească»....

Cărţile lui Mircea Eliade interesează întotdeauna. Dela turburătorul «Şantier» la «Huliganii», dela «Alchimia asiatică» la «Yoga», acest proteic scriitor e întotdeauna nou. Verificarea acestui lucru e cu atât mai uşor la recitire. Ultima ediţie a romanului «Maitreyi» (ed. «Cugetarea» reconfirmă succesul de acum câtiva ani.

«Maitreyi» e o carte fascinantă, o carte care va rămâne întotdeauna dragă cititorilor. Şi unde mai puneţi că «Maitreyi» e un roman de dragoste (şi nu-i nimic mai greu să scrii decât un roman de dragoste!), — care poate fi pus alături de «Werther» sau «Paul şi Virginia». «Maitreyi» trebuie citită. E una din cărţile cari farmecă.

PROF. PAUL I. PAPADOPOL a publicat o broşură întitulată «Limba şi literatura naţională în cursul superior» cu scopul de a da o călăuză pentru elevul de liceu care este nepregătit, dezorientat chiar în alegerea lecturilor, în faţa examenului de bacalaureat. Lucrarea porneşte dintr'o îndelungată experienţă profesorală a autorului.

Problema broşurii este:

Ce-ar trebui să citească, spre a-şi asigura o temeinică pregătire la literatura naţională, elevii cursului superior de liceu?

Autorul prezintă biblioteca neapărat necesară formării spirituale a şcolarului, pornind dela literatura clasică, literatura poporană, poezia şi proza noastră de bază, literatură scrisă în spiritul poporului şi 'n duhul naţional, apoi literatura critică, indicând pe cei mai buni şi studii monografice.

Cercetarea aceasta trebue să se întemeeze pe lectura personală şi specială a elevului

Sînt o serie întreagă de sfaturi utile pentru îndrumarea lecturii elevului, tocmai în scopul de a-i orîndui cunoştinţele după un plan bine chibzuit.

Broşura d-lui Paul I. Papadopol este un act de pedagogie şcolară. Ar trebui răspîndită în tineretul şcolar pentru că găseşte acolo un sistematizator al lecturii particulare

Manuscrisele, volumele spre recenzare şi orice priveşte «Buna Vestire literară, plastică, teatrală» se vor trimite d-lor Ion I. Cantacuzino sau Horia Stamatu, redactorii acestei pagini.

CRONICA CINEMATOGRAFICA

«A NOASTRA E NOAPTEA»

Sub acest titlu ni se prezintă cunoscuta piesă a lui ,acques Deval «Tovaritch», filmată de astă dată la Hollywood, după ce mai fusese realizată şi la Paris acum vreo 2 ani. Nu înţelegem modificarea aceasta de titlu. Cu atât mai mult cu cât «La nuit est à nous» este titlul unei piese de Kistemaekers şi al unui film cu Marie Bell, făcut după această piesă şi jucat la noi nu de mult. Ca să eviţi o confuzie cazi în alta? Sau casa de filme a vrut că creadă lumea că e un film nou, nu tot reeditarea lui «Tovaritch»? In definitiv, dece nu? Parcă «Teatrul liber» nu joacă «Miss România» ca şi cum ar fi o piesă nouă, deşi e doar vechiul «Băiat de viaţă», jucat şi răsjucat?

Adaptarea nouă a piesei lu Deval urmăreşte fidel acţiunea versiunei pentru scenă, plus mobilitatea aparatului şi punerea în valoare a detaliilor pe care o îngădue obiectivul. De altfel autorul a supravegheat personal realizarea. Dacă Hugo sau Flaubert şi-ar putea permite acelaş lux, nici producătorii nu şi-ar fi permis, cu filmarea operelor lor, atâtea libertăţi. Dar se ştie că «les absents ont tort»...

Spirituală, prin comicul de situaţie (o mare ducesă şi un prinţ ajunşi valet şi subretă), prin şarja parveniţilor, dar şi prin elemente mai subtile de contrast între mentalităţi; omenească prin anumite scene, piesa lui Deval şi filmul bine jucat (deşi pus în scenă fără vreo fantezie excepţională) au calităţile necesare ca să placă publicului. Am auzit o doamnă care (vorbind de film, nu de Charles Boyer) spunea la eşire: «e adorabil».

Cred că, în adevăr, este exact tot ce se poate spune

I. I. C.

Din opera şi viaţa Carmen-Sylvei

Mamă

Cel mai frumos şi scump cuvânt
Ce'l zice omul pe pământ
E mamă!

Nici unul nu'i aşa curat
Şi c'un cuprins aşa bogat
Ca mamă!

Şi e aşa de preţuit
Din buze de copil eşit,
El, mamă!

Şi'n ochii de copil citeşti,
Şi'n sufletu'i senin găseşti
Tot mamă!

Şi cărei dat fu acest dar
Avu al traiului nectar,
Ca mamă!

Iar când perdut-a darul sfânt
Noroc nu are pe pământ,
O mamă!

Dâmbovita

Apă dulce, fermecată,
Dâmboviţa, iute, rece,
Cine a băut odată
Nu se'ndură să mai plece.

Dâmboviţo, mi se pare,
C'am sorbit prea mult din tine
Căci rămăseră aicea:
Simţ, gândiri, zile senine.

Dâmboviţo! Dâmboviţo!
Sunt de tine'ncătuşată,
De când, ce-avui drag pe lume,
Mi-e pe malu-ţi îngropată.

„Poveştile Peleşului"..

«Din Bucegiul, care vechiu de bătrân ce este, a văzut aşa de multe, încât nici nu-i mai vine să se mire de nimic — se avântă clocotind un pârâu de munte, atât de sălbatec şi de năvalnic, încât parcă, în trufia lui, ar voi să cutreere lumea toată. E un voinic minunat Peleş, cu părul creţ, cu ochii adânci albaştri, şi e atâta de voios şi de puternic, fiindcă s'a născut în adâncurile unui munte uriaş. Se zice, că vine dintr'un loc năprasnic, ascuns în fundul pământului, în care locuesc Zânele apelor. Şi dacă stai mai mult lângă Peleş, aşa de mult cât să uiţi lumea, auzi cu totul desluş cântările zânelor. Chiar se iveşte din când în când câte o zână, care, plutind pe o frunză mare şi lată, dealungul Peleşului la vale, alunecă din treaptă în treaptă, peste cascadele apei căutând cu ochii voioşi la lume.

Dar nu poate să o vază decât acel, născut pe la toacă, şi care n'a avut niciodată vreun cuget rău în sufletul lui. Ele netezesc cu degete gingaşe pletele creţe ale lui Peleş şi vorbesc pe şoptite cu dânsul, despre leagănul lor cel ascuns, în tainiţele muntelui, iar el le arată oglinzi mititele, ca să-şi vadă chipurile trandafirii. Dar şoaptele lor sunt tainice, ca şi când s'ar furişa prin frunziş adierea vântului domol. Apoi — Peleş, niciodată nu oboseşte, atât de mare îi este puterea, şi de grăbită călătoria.

Dornic din fire, îşi reînoeşte mereu valurile spumoase, şi nu se întreabă cât a dat, cât îi mai rămâne. Ştie prea bine, că jos în adâncime, e lacul mare, care nu seacă nici odată, câtă vreme Bucegiul nu se va fi prăbuşit, şi marea nu va fi acoperit Carpaţii...

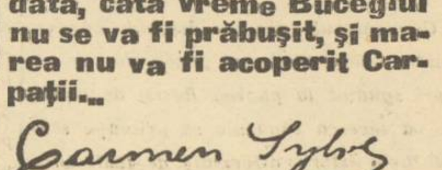

Din alte vremuri

Carmen Sylva la Academie

In ziua de 25 Martie (6 Aprilie Academia Română primeşte într'o şedinţă solemnă pe Regele Carol şi Regina Elisabeta însoţiţi de Principele Ferdinand, moştenitorul Tronului. Şedinţa era consacrată citirei de către Carmen Sylva a lucrărei sale «Visul Poetului».

Regele Carol deschide şedinţa rostind următoarele cuvinte:

«Academia are astăzi o şedinţă care va rămâne memorabilă în analele sale: Regina va lua cuvântul. Nu s'a întâmplat nici odată ca o Regină să vorbească înaintea unui corp ştiinţific. Sunt mândru că tocmai Academia Română poate înscrie în «curriculum vitae suae», încă în ajunul nunţii sale de argint, acest fapt unic, pe care îl salutăm noi toţi cu vie mulţumire.

Şedinţa este deschisă.

Regina are cuvântul.

Apoi Carmen Sylva, înainte de a începe cititrea lucrării sale, rosteşte următoarele cuvinte:

«Sunt acum câte-va zile, onoraţii membri ai Academiei şi mai cu seamă genialul nostru preşedinte, care tocmai astăzi, spre durerea noastră a tuturor, lipseşte din mijlocul nostru, M'au rugat să rostesc şi Eu în această adunare de învăţaţi câteva cuvinte. Am răspuns cu Sf. Scriptură: «Femeia să tacă în biserică»! Nici astăzi nu mi-am schimbat părerea şi voiu zice totdeauna că activitatea femeii nu trebue să iasă din interiorul sfînt al casei. Glasul femeei nicăiri nu sună mai frumos ca la vatra ei, în mijlocul copiilor ei.

Mie însă Dumnezeu Mi-a întins vatra şi Mi-a mărit-o. Oare dulcea Mea ţară, cu cetele ei mîndre de copii, cu toţi Românii dintr'însă, nu e pentru Mine o vatră mare şi scumpă? Dacă M'am hotărât deci a vorbi, o fac fiindcă sunt la vatra Mea, în mijlocul copiilor mei. Ce am să vă cetesc astăzi nu este decât o poveste, — o poveste cu balauri şi cu voinici viteji. Dacă vorbind nu ţin fusul în mână, Mă voiu încerca totuşi a toarce un fir lung şi subţire, din care ascultătorul bine gânditor va putea ţese o pânză trainică şi frumoasă».

După aceea Regina citeşte «Visul Poetului», dăruind apoi manuscrisul scris şi ilustrat de mâna Sa, Academiei.

Alexandru Christian Tell

Dintr'o eroare de paginaţie articolul «Din alte vremuri» a apărut eri cu un titlu străin şi nepotrivit textului. Desigur că cititorii au rectificat dela sine involuntara greşală.

Cronica plastică

Salonul Oficial

Sunt momente când trebue să regretăm sinistrul oficiu de docili pe care trebue să-l facem când împrejurările ne silesc. Şi aceste împrejurări se arată de câte ori cercetările noastre se opresc în drumul lor asupra vreunei acţiuni colective a părinţilor noştri vitregi. Cel puţin odată pe an se întâmplă acest lucru. Nu pentrucă noi am suferi de vreo idiosincrasie ci pentru simplul motiv că necesitatea unei totale înoiri, se face din zi în zi mai evidentă. Şi mai ales urgenţa unui „capiti diminutio" pentru tot ceea ce ar tinde către specia şacal ne cere să fim din zi în zi mai puţin reverenţioşi. Nu ştim cui aparţine iniţiativa anuală a salonului oficial şi nici nu ne interesează. De aceea discutăm doar roadele ei, cari şi de astă dată sunt mizerabile. Verze şi momăi, nu pictură şi sculptură, umplu cele trei săli ale fatalei oficine.

Şi cum meseria noastră nu este zarzavageria nu ne putem ocupa de ele (sculptura nu am omis-o din această justificare deoarece momăile servesc în culturile de zarzavaturi pentru a speria păsările). Ce avataruri apasă destinele acestei nobile iniţiative? Este o întrebare cu tâlcul ei de aceea o vom discuta. Alături de alte meserii libere sau comerţuri, artele plastice sunt la noi şi ele obiecte de tarabă şi concurenţa se manifestă la fel de înverşunat ca în halele centrale.

Şi cu atât este mai aprigă această concurenţă cu cât ea nu e deloc simplă ci are o îndoită rădăcină: una materială şi alta spirituală. E vechea poveste a peştelui mare care îl înghite pe cel mic şi se intoxică. Umbrele cari conduc organizările anuale de Kermesse coloristice urmăresc o politică proprie pe care nici o gogoaşe din cele pe cari le servesc neiniţiaţilor nu o poate acoperi. Obiectivul acestei politici este: masacrarea tinerilor şi aruncarea lor la coş. Ei nu domnilor, pe cari nu am fericirea să vă cunosc şi nici nu doresc, fiţi siguri că toate acestea nu pot fi tolerate decât până la un punct. De astă dată nu v'aţi ajuns scopul, capcana dumneavoastră a dat greş. Şi din zi în zi vă veţi apropia tot mai mult de ceea ce vă e frică: ruina şi moartea.

Nu aţi observat oare, nu vi s'a părut curioasă, lipsa la apel a celor mai valoroşi tineri din plastica noastră, cu excepţia lui Vânătoru şi Stoica pe care doar o condamnabilă inerţie i-a mai purtat la Salon? Lipsa acestor tineri valoroşi nu este o întâmplare, ci refuz de a mai sta la masă cu stafiile. Un cunoscut mi-a reprodus odată următorul monolog scurt dar concludent pe care un, „formidabil" maestru îl recita fără să remarce prezenţa tânărului altor maeştri: „*Ei dhagă, cu tinehii aceştia se hezolvă usoh. Le dăm anul ăsta un phemiu, la anu' altul şi dupe aia un picioh în...!*". Splendid şi expeditiv! Este metoda pe care o suportăm de multă vreme, chiar când în loc de picioare, primim altceva. Noi nu avem nevoe de aceste metode pentrucă nu suntem aşa de măreţi şi educaţia noastră ne cere să fim până la urmă gentlemani, iar duşmanilor nu este nevoe să le ducem noi grija. Spun duşmanilor pentrucă succintul discurs al maestrului era mai mult decât duşmănos, câlnos. Răspunsul acestui discurs nu a fost cel pe care l-ar fi cerut mentalitatea „formidabilului" maestru adică atacul din plin, bestial. Ţinem să se ştie că noi nu suntem profanatori de morminte. De aceea nici nu putem suporta vecinătatea prin colaborare cu ele. Acesta e tâlcul abţinerii tinerilor noştri plastici faţă de iniţiativele salonului. Nu-şi fac din aceasta un orgoliu, ci doar precizează o poziţie. Iar încercarea de a compromite manifestările tinerilor prin oprirea celor mai slabe lucrări este încă o perfidie a celor cari dintr'o manifestare cu caracter naţional fac un simplu mijloc politic pentru a descoperi reţeta nemuririi. Nemurirea este un lucru care se plăteşte scump Fatale Umbre, iar dumneavoastră nu aveţi cu ce o plăti. De aceea moartea vă prinde de minune, ca un costum tăiat la cel mai ilustru croitor. Dar nu este eroica haină a morţii, pe care spunea odinioară că a îmbrăcat-o Domnul Tudor, pe care a purtat-o cu olimpiană ţinută Eminescu, de care a avut parte chiar şi Lukian. Eroismul vostru se reduce la nişte picioare în..., pe care cumintea noastră educaţie ne-a ferit a le primi, nu pentrucă ne-ar fi speriat câteva biete copite, ci doar pentrucă sadismul vostru nu trebuia întru totul satisfăcut. Neînţelegeri pe temeiul artei? Sigur că da numai că aceasta e din spre partea noastră. De partea cealaltă sunt alte neînţelegeri mai limitate şi mai precise, în termeni cunoscuţi „conservarea de sine" acest urît cancer al bătrâneţii. Din fericire nu întotdeauna bătrâneţea se manifestă atât de urît. Altfel ne-am sinucide de pe acum. Ştim atâtea chipuri nobile ale unor bătrâneţi nepătate de nicio micime, încheiate uneori în jertfă. Ceeace nu este după cum am văzut cazul.

Logion.

Pe urmele traficanţilor de aur

DE CE NU ESTE ARESTAT ŞEFUL CONTRABANDIŞTILOR ?

Scrisoarea fostului ministru Buzdugan. Jidanii contrabandiştii vor să exploateze tragica sinucidere a diplomatului

Trafic de devize, contrabandă şi spionaj la Wagons-Lits

După cum am anunţat în numărul de ieri al ziarului nostru, primul lot al contrabandiştilor de aur şi devize a fost transportat la închisoarea Văcăreşti. Din duba prefecturei poliţiei s'au coborât cei dintâi arestaţi: Stela Melun Solomonovici, apoi din fundul autocarului care nu de mult transportase pe Sile Constantinescu, pe Brandabura, pe fiorosul Berilă sau pe celebrul Vasilescu Cantalup etc. s'a urnit d. fost ministru liberal Constantin Xeni—Zender. Apoi ceilalţi traficaţi de aur: Mişu Gârlişteanu, Dimitrie Zahareanu şi Treitenbrott—Triteanu.

De după gratiile celulelor, ochii puşcăriaşilor se desfătau privind aceste «înalte» personalităţi, cari se îndreptau în zori de zi, ca după un chef terminat cu ciorba de burtă dela restaurantul «Sinaia», spre celulele pregătite special pentru «distinşii oaspeţi»!

In timp ce d. Xeni, resemnat, îşi examina conştiinţa pe care şi-o simţea grea de păcate, de afaceri şi de atâtea matrapazlâcuri, încercând să-şi alunge coşmarul care-l sufoca, gândindu-se că averea lui fabuloasă şi legăturile ce le are, îi vor ajuta să scape «onorabil» dintre zidurile celulei, undeva, în mijlocul Bucureştilor, un om implicat şi dânsul în contrabanda de aur, mai puţin vinovat decât fostul ministru liberal, se frământa şi căuta poate singura soluţie onorabilă: revolverul!

Jidanul Zender, fostul ministru îşi aştepta scăparea prin banii săi, prin prieteniile sale, prin calculele şi combinaţiile sale de club şi prin influenţe politice. Un altul, fără să mai aştepte nimic dela prietenii săi, dela averea sa, renunţând să mai aştepte judecata oamenilor, s'a supus judecăţii lui, ispăşindu-şi vina printr'un act de voinţă şi printr'un glonte de revolver.

Câtă distanţă între omul care a fost Al. Buzdugan şi între acela care e C. Xeni, fost ministru liberal, omul care aşteaptă să-şi repare onoarea, prin răstălmăcirea indulgentă a vreunui text de lege!

SINUCIDEREA FOSTULUI DIPLOMAT AL. BUZDUGAN

După cum se ştie, actul de punere sub acuzare a cuprins şi pe Alexandru Buzdugan, fost ministru plenipotenţiar, cu domiciliul în Bucureşti Calea Victoriei Nr. 122, fiul fostului Regent Buzdugan, inculpat fiind pentru faptul că a înlesnit altora contrabanda de aur şi devize.

Marţi seara, fostul diplomat a fost citat la parchet, unde a fost interogat de judele-instructor. In spre ziuă, după ce a fost confruntat cu unii din cei cari azi se găsesc la Văcăreşti, Lică Buzdugan a putut părăsi cabinetul de instrucţie, odată cu d-na Rosalia Xeni. Ajuns acasă, fostul ministru al României la Tirana şi Buenos-Ayres, şi-a manifestat dorinţa de a fi singur. Intorsătura neaşteptată a instrucţiei l-a neliniştit. Işi dădea seama că din moment ce a fost arestat şi d. C. Xeni, situaţia se complică şi că ar fi posibil să se dea mandat de arestare şi împotriva sa.

După câteva ore, pe la 8 dimineaţa, s'a prezentat la domiciliul său din Calea Victoriei 122, un agent pentru a-i înmâna o nouă citaţie la cabinetul de instrucţie. După 3 zile de agitaţie, această nouă invitaţie la parchet i s'a părut fatală.

Alexandru Buzdugan a cerut poliţistului să aştepte în bucătărie. Apoi, hotărât, ca după o îndelungată meditare, a intrat în baie. După câteva minute s'a auzit o detunătură: Lică Buzdugan îşi trăsese un glonte de revolver în inimă. S'a prăbuşit; lovitura a fost mortală.

Ce cuprinde scrisoarea lăsată de sinucigaş

Pe masa de lucru s'a găsit o scrisoare, adresată avocatului Bébé Alimănescu, scrisă de Buzdugan în ziua de 3 Aprilie (Duminică). Iată câteva fragmente din scrisoarea sinucigaşului:

Dragă Bébé,

«Iţi reaminteşti dorinţa mea de a intra la Banca de Credit ca director. Intre timp a venit dela Paris avocatul Enescu, care mi-a spus că are o chestiune foarte importantă a-mi propune şi anume: Direcţia Generală a Băncei Elveţiene şi Române, dela care urmează să plece d. Poldi Stern. Chestiunea, mi-a adăogat, s'a tratat de către d. Gârleşteanu cu Banca Naţională, deci în timpul guvernărei Goga, şi era aproape de rezolvare».

«Mă hotărîsem deci să plec la Paris pentru a termina această chestiune şi ţi-am comunicat acum câteva zile bucuria mea de a putea să-mi fac singur o situaţiune...»

«Intervenind însă o serie de întrevederi pe care încercasem să le obţin de multă vreme cu d. Tătărescu, etc., etc., n'am mai putut pleca la Paris Duminică 20 Martie, cum proectasem şi am dat biletul înapoi».

In continuare, Buzdugan arată cum a obţinut viza paşaportului.

Şi mai departe, arată legăturile cu Lică Erlich.

«In acest timp, Enescu care trebuia să plece în ziua de 20 Martie la Paris, mi-a spus că şi-a amânat plecarea cu o zi şi că pleacă şi el în ziua de 21, rămânând ca eu, imediat ce mă întorc dela Budapesta şi îmi termin diferitele întrevederi, să viu la Paris pentru chestiunea Băncii Elveţiene şi Române.

In tot acest timp, nu puteam bănui nici un moment că cel cu care discutam în speţă avocatul Enescu, să fie amestecat într'o bandă de traficanţi de devize. Dealtfel toate chestiunile în legătură cu naţionalizarea Băncei Elveţiene şi Române, se pot, cred, uşor controla.

N'am văzut pe Gârleşteanu Mihai din timpul guvernării Goga, când ştiam că se ocupă cu organizarea lăncierilor.

N'am văzut pe d. Xeni decât o singură dată, la Palatul de Justiţie, împreună cu alţi avocaţi. N'am avut nici cea mai mică cunoştiinţă de circularea unei valize care după spusele gazetelor ar fi fost şi la mine. In tren am discutat cu Enescu toate detaliile bilanţelor Băncei Elveţiene Române, organizarea ei, vinderea unor imobile, pentru care mi-a spus că au primit oferte interesante dela Banca Românească. Enescu era în tot acest timp foarte bine dispus şi sigur că putem într'o lună termina toată chestiunea. Nici nu mi-a pomenit că ar fi îngrijorat să nu fie căutat la frontieră, nici nu am discutat asemenea chestit.

AL. BUZDUGAN

Nici vorbă nu a fost ca să iau vreun pachet sau valiză în cabina mea, cum de multe ori se întâmplă să fie rugaţi cei cari călătoresc în străinătate. Mai mult, ţiu să afirm, că dacă m'ar fi rugat să-i las în cabina mea vreun pachet, l-aşi fi lăsat cu plăcere ca o amabilitate, nepuţând să-mi treacă prin gând că face contrabandă.

Dar nu mi-a vorbit nici cerul de acest lucru.

ERLICH A FACUT TOTUŞI CONTRABANDA?

«Nu pot deci să-mi explic toată această istorie — scrie Buzdugan — decât printr'un aranjament între funcţionarii dela wagons-lits şi Enescu, sau că dacă s'a transportat, erau bani sau aur şi făcut tocmai pe altă cale şi de altcineva decât în trenul în care era Enescu».

«M'am dat jos la Budapesta. Miam făcut vizele de care am vorbit mai sus şi cari se pot constata depe paşaportul meu şi m'am întors la Bucureşti.

«Enescu s'a dus la Paris unde urma să plec şi eu imediat ce voi putea, pentru a termina chestiunea Băncei Elveţiene şi Române. Ţi-am spus la întoarcerea mea toată bucuria şi speranţa ce aveam în reuşita acestei chestiuni.

Intorcându-mă dela vânătoarea de Vineri, dau acasă peste această bombă. Mi se spune de toţi că am plecat cu Enescu şi aş fi dus devize peste graniţă. Mă uit la toţi ca într'un vis. Cât ştii tu de această chestie atâta stiu şi eu»

Sinucigaşul susţine că e nevinovat

In partea a doua a scrisorii, Al. Buzdugan arată că e străin de banda traficanţilor de aur şi că se simte nevinovat:

«Dar desigur că nefiind inconştient şi dându-mi foarte bine seama de atmosfera ce se crează contra mea, când abia putusem să-mi aranjez situaţia mea, pe nedrept stricată în chestiunea propagandei noastre în Argentina, unde am cheltuit din buzunarul meu şi al soţiei mele, peste opt milioane lei în trei ani, m'am hotărît să plec din viaţă, considerând că din motive independente de voinţa şi putinţa mea, situaţia mea morală este atât de grea, încât cu toată lipsa de vină, nu o mai pot suporta».

«Repet încă odată, că nici într'un moment Enescu nu mi-a cerut să-i iau vreun pachet cu mine. N'am vorbit, n'am discutat nici la Bucureşti şi nici în tren, decât chestiunea Băncei Elveţiene şi Române. Mă vezi pe mine, dragă Bébé, când am avut atâţia bani pe mână şi când şi astăzi Etta are o avere de peste şapte milioane, făcând contrabandă pentru o sută de mii de lei, care pretinde evreul X că i-a spus evreul Y să-i dea pentru mine».

«Cer deci vouă, care mi-aţi fost totdeauna prieteni, ţie, lui Puiu, fratele tău, lui Piki Budişteanu, care mă cunoaşte bine şi tuturor acelora care mă cunosc de atâţia ani, să-mi facă dreptate post-mortem».

«Cer lui Mitiţă Constantinescu, care m'a ajutat în ultimul timp aprobându-mi devizele necesare pentru plata diferitelor datorii ce mai aveam, să spuie cu glasul său autorizat dacă aveam nevoie şi aş fi putut să iau o sută de mii de lei pentru a face contrabandă».

«Dar nici eu nu pot să merg mai departe în viaţă în aceste condiţiuni morale imposibile».

«Iată ce mai am de spus.

«Pentru tine, pentru Sandi, pentru cei ce au avut un gând bun pentru mine, nu pot să nu am chiar în acest moment cele mai afectuoase şi mai duioase sentimente.

Contra nedreptăţii însă, nimeni nu poate lupta dacă nu are acea convingere care îmi lipseşte mie cu totul, că trăesc pentru a merge în sus, nu în jos.»

3 Aprilie 1938.

(ss) ALEX. BUZDUGAN

SA NU SE ARUNCE VINA TUTURORA IN SARCINA LUI ALEXANDRU BUZDUGAN

Tragica sinucidere a lui Alexandru Buzdugan va fi desigur spre folosul adevăraţilor vinovaţi, cari se vor grăbi să arunce întreaga lor nelegiuire în sarcina aceluia care astăzi nu mai poate spune nici un cuvânt, nu se mai poate apăra. Jidanii din banda traficanţilor vor căuta meşteşugit să scape de învinuiri, acuzând pe Alexandru Buzdugan.

Aşa are să se întâmple. Ovreul Lica Erlich va declara că n'are nici o vină, că Al. Buzdugan «a aranjat». Constantin Xeni fiul Anei Zender şi al unui tată necunoscut, va susţine probabil că aurul găsit la el a fost al lui Alexandru Buzdugan. Jidanii din familia Flavian îşi vor nega deasemenea vina.

Cine are să fie ţapul ispăşitor? Cine are să fie arătat ca marele vinovat? Asupra cui se vor năpusti toate acuzele? Asupra aceluia care şi-a luat singur pedeapsa, împuşcându-se! Asupra aceluia care în faţa judecătorilor nu va putea fi prezent decât prin rândurile lăsate în clipa când s'a hotărît să-şi curme viaţa.

Prevenim de pe acum: contrabandiştii să nu exploateze tragica sinucidere a lui Alexandru Buzdugan. Anchetatorii vor şti să stabilească răspunderile celor implicaţi după quantumul de culpabilitate a fiecăruia

SA SE FACA LUMINA LA WAGONS-LITS

După cum se poate constata uşor, şeful bandei descoperite a făcut avere — avere de basm — în timpul cât a fost el şi fiul său Konradt, la conducerea campaniei Wagons-Lits.

Prin această soc. s'a îmbogăţit. Prin oamenii acestei societăţi a făcut comerţul de devize, prin Wagons-Lits a făcut contrabanda de aur, de covoare, de porţelanuri scumpe. Prin Compania Wagons-Lits a câştigat femei frumoase şi oameni cu influenţe, relaţiuni «amicale cu lumea bună»! Dece nu se cercetează atunci în această direcţie? Dece nu s'a ordonat o anchetă judiciară la Wagons-Lits?

D. C. Xeni Zender, fost ministru liberal, acum 20 ani, pe vremea când nu-şi putea imagina că va ajunge astăzi la puşcărie

Acum un an, am scris, cu litere mari, zile dearândul, că la Wagons-Lits nu e lucru curat. Am precizat — sunt informaţii cari arată neîndoelnic că streinii dela această societate fac trafic de devize, fac contrabandă şi poate chiar spionaj. Evidenţiam nefasta şi periculoasa acţiune a acestui sinistru personagiu care e Leopold Flavian, în ce priveşte soarta elementului românesc dela Wagons-Lits. Nu s'a sesizat nimeni! A trebuit să treacă un an, să izbucnească scandalul, să se sinucidă un om, ca numele societăţii Wagons-Lits să fie pomenit de anchetatori.

SE FAC CERCETARI ŞI IN PROVINCIE

Magistratul instructor este în posesiunea unui senzaţional material care-i va permite să extindă cercetările şi asupra altor personalităţi implicate în contrabanda de aur şi devize.

Dela început am susţinut că cercetările nu trebuie să se mărginească numai la grupul Flavian — Xeni — Gârlişteanu. Membrii organizaţiei contrabandiştilor de aur sunt răspândiţi în întreaga ţara şi mai ales în regiunile întreprinderilor aurifere şi în zonele de frontieră.

Ministerul de industrie şi Banca Naţională luând hotărârea să verifice producţia de aur a întreprinderilor particulare care deşi nu sunt destinate pentru extragerea metalului preţios, prin faptul că utilizează, —cum e cazul fabricelor «Phöniyx» dela Baia-Mare — minereuri aurifere, sunt obligate să arate unde este aurul, colaborează direct cu parchetul la identificarea contrabandiştilor. Rezultatul anchetei ordonate la întreprinderile miniere şi chimice din nordul Ardealului este aşteptat din moment în moment. Când se va cunoaşte, este probabl că judecătorul de instrucţie va lansa o serie de mandate de arestare care vor stârni senzaţie în lumea marilor bancheri, industriaşi şi oameni politici.

In cursul serii, la cabinetul de instrucţie s'a şi primit un detailat raport al organelor de siguranţă în chestiunea amintită mai sus. Se aşteaptă arestări la Cernăuţi, Satu Mare şi Baia Mare. Deasemenea, magistratul instructor este în posesiunea unui voluminos dosar privind legăturile unei importante societăţi petrolifere cu banda de traficanţi de aur şi devize. Proprietarul acestei societăţi care şi-a trecut o bună parte din avere peste frontieră cu ajutorul contrabandiştilor, este aşteptat să sosească în ţară peste 3 zile, venind din italia.

La Cernăuţi, organele siguranţei şi poliţia Băncii Naţionale, au făcut astă noapte câteva «descoperiri» menite să implice câteva nume noi dintre acelea ale unor bancheri bucureşteni.

NICOLAE V. ILIEŞIU

Dece nu este arestat şeful bandei Leopold Flavian ?

Spre surprinderea multora, arestarea adevăratului şef al traficanţilor de devize, încă nu s'a produs. Actul de acuzare nu-i pomeneşte nici numele. Probabil gangsterul Leopold Flavian Fischer este rezervat pentru lotul al doilea de contrabandişti.

Dece nu este arestat şeful bandei, Leopold Fischer Flavian? Dece i se dă posibilitate ca să «aranjeze» lucrurile la Paris, profitând de timp şi libertate pentru a-şi acoperi complicii şi fraudele comise în dauna Statului nostru?

In numărul de mâine vom arăta cum a operat Leopold Flavian, Finkelstein împreună cu un alt mare şnapan al devizelor S. Fridmann Flavian, reuşind să-şi acumuleze averi fabuloase prin intermediul Soc. Wagons-Lits şi a Băncii Blank. Pentru azi reproducem idntr'un ziar de dimineaţă, următoarele «amănunte» despre acest celebru Leopold Flavian:

«O glorioasă — în felul ei — carieră, aceea pe care a făcut-o bătrânul Flavian Leopold, fost servitor, în vremea primelor tinereţi, însoţitor apoi la vagoanele cu paturi şi în cele din urmă conducător al agnţiei Wagons-Lits, la Bucureşti!...

In această din urmă calitate, operează mănoase şi meşter acoperite contrabande, terorizează personalul pe care îl obligă — după un ingenios sistem de tarifare — la diverse dijme şi plocoane; realizând astfel cu timpul o avere considerabilă. Casa bătrânului Flavian este încărcată de obiecte de artă, covoare orientale, porţelanuri de Kopenhaga şi de Sèvres, cristaluri de St. Louis şi tablouri semnate de pictori iluştri.

Odată cu îmbogăţirea, prinsese omul şi gustul obiectelor de preţ, al rarităţilor, al originalităţilor care «fac bine» în «elită»...

Posedă un cinematograf — la domiciliu, şi-a luat apoi, pentru mângâerea celor 70 de ani, o fată de 24 de ani, pe care «a protejat-o», a stilat-o şi a făcut-o femee de lume mare: persoana în chestiune are, între altele, «în centru», într'un block-house, un apartament de un milion lei...

Astă toamnă, berbantul îmbogăţit a fost scos la pensie de către Compania Wagons-Lits. Pentru destoinicia şi meritele sale, probabil, i s'a dat cu acest prilej şi o mică grafiticaţie de câteva milioane...

Utilizându-şi «economiile», fire de artist, bătrânul Flavian a plecat, îndată după pensionare, într'un voiaj împrejurul lumii.

A reuşit chiar să lase în urmă destule regrete: fireşte în «lumea bună», a cărei simpatie o captase şi cu care întreţinea cele mai amicale relaţiuni datorită biletelor gratuite la Wagons-Lits, pe care le acorda generos şi strateg...»

Sfidare, contrabandă şi poate spionaj la Wagons-Lits

Iată ce scriam în «Buna Vestire» acum un an (Nr. 56 din 28 Aprilie 1973) despre «neaoşii români» dela Compania Wagons-Lits şi despre cele ce se petrec acolo:

«E bine, e prudent să se termine, cât mai de vreme cu sfidarea streinilor dela Societatea Wagons-Lits. Prea şi-au făcut de cap până acum. Prea şi-au bătut joc de interesele si demnitatea statului român.

Intr'un alt număr al ziarului nostru, am publicat numele streinilor şi minoritarilor angajaţi de această societate. Evidenţiam — atunci — faptul că toate posturile bine retribuite sunt ocupate numai de streini cu paşaport sau de către minoritari — «cetăţeni români» — cari răspund la nume de: Flavian, Walkom, Simcovici, Streifried, etc., pe când funcţionarii inferiori, cu salarii de mizerie, ca: servitori, curăţitori, bufegii, etc., sunt date românilor».

Şi mai departe:

«Conducerea companiei Wagons-Lits, nu numai că are în serviciul său funcţionari străini şi minoritari, dar continuă cu neruşnare să nesocotească interesele şi drepturile româneşti. E destul să reamintim cazul petrecut la 15 l. c.: Şefii de tren francezi refuzând a parcurge dincolo de Salzburg, s'a dispus de către centrala societăţii, ca pe distanţa în continuare, până la Bucureşti, direcţia diviziei din România să numească trei şefi români, întrucât dintre toate ţările parcurse, României îi revenea cea mai mare distanţă.

Ce s'a întâmplat însă?

D. reprezentant Flavan-Ficher-Finkelstein, a refuzat să numească personal românesc, recunoscând pe şefii de tren dela Budapesta, astfel că astăzi, în vagoanele internaţionale, pe linia noastră, avem trei şefi de tren jidani dela Budapesta.

Sfidătoare palmă pe obrajii funcţionarilor români! Câtă neruşinare! Şi să nu se uite că această sfidare se întâmpla la 15 Aprilie 1937, deci în anul şi în luna când ministerul de industrie şi comerţ îşi intensifică acţiunea pentru respectarea drepturilor personalului românesc în întreprindei.

Deosebit de situaţia critică în care se găseşte personalul românesc la această societate înstrăinată, autorităţile noastre ar trebui să acorde o atenţiune deosebită, — să fie vigilentă — la îndeletnicirile ocultele ale funcţionarilor streini, dela această companie internaţională.

Mulţi din evreii şi ungurii dela Compania Wagons Lits, — suntem informaţi — că fac contrabandă, fiind în solda unor bande organizate pentru acest scop, în special pentru contrabanda de devize.

O cercetare în această direcţie ar duce la surprize.

Streinii şi minoritari angajaţi de Wagons-Lits, pot oare să se bucure de o încredere desăvârşită? Bănuelile noastre, suspiciunile, în ce priveşte spionajul pe care l-ar face în ţara românească, nu sunt legitime?

Ce încredere putem avea noi în aceşti Mendelsoni, Blumenfelzi sau Schuchteri?

Mai multă atenţie la Wagons-Lits! Şi mai cu seamă, vrem ca anchetele ce se fac, să aibă urmări.

După un an, repetăm: să se facă urgente cercetări la Wagons-Lits!

Ideologia fescismului englez

(Continuare din pag. 1-a)

terzici toate automobilele private, sub pretextul accidentelor de circulaţie şi să înghesuieşti populaţia întreagă într'un singur, gigantic, autobus statal». Dar cu o deosebită intensitate, Mosley se ridică împotriva nedreptăţilor sociale. Intr'o ţară supraindividualistă, leagăn istoric al liberalismului şi capitalismului, această atitudine garantează afluxul masiv al nedreptăţilor.

Intregul sistem al gospodăriei liberale trebue răsturnat. Liberalismul era viabil, atât timp, cât Anglia deţinea un monopol industrial universal. Astăzi însă se vând stofe japoneze în Lancashire, pantofii cehoslovaci în Northampton, cărbuni poloneji în New-Sud-Wales. Bogăţia straturilor conducătoare britanice e bazată în mod unilateral pe export. Massele mari locuesc în condiţii imposibile, în centrele industriale, cari defigurează peisagiul englez odinioară atât de atrăgător. Şomajul loveşte milioane de muncitori. Salariile sunt scoborâte până la limita minimului de existenţă, pentru a înlesni exportul. Consecinţa firească este invazia a mărfurilor străine eftine. Acest cerc viţios, după părerea lui Mosley nu poate să fie înlăturat decât printr'o autarhie integrală.

Autarhia e mai lesne de realizat în Anglia, decât altundeva. Un imperiu de mărimea celui englez dispune de toate materiile prime necesare. Mosley cere interzicerea importului tuturor produselor străine. «Muncitorii britanici înşişi vor produce, prelucrând materii prime britanice, toate mărfurile necesare poporului englez». Mărfurile engleze nu vor fi transportate decât pe vase engleze, cu echipaj englez. «Nici un străin nu va avea dreptul, să calce solul englez, pentru a presta o muncă, care poate să fie prestată tot aşa de bine de un cetăţean englez».

Salariile trebue sporite până când puterea economică a masselor largi se ridică la acelaş nivel ca şi forţa de producţie a marei Britanii. Că şi Italia, Anglia fascistă trebue să redevie o ţară agricolă. «In decurs de cinci ani, fascismul va dubla producţia agricolă».

Un imperiu fascist englez ar însemna o răsturnare o totală a gospodăriei mondiale. El ar deveni un factor politic de importanţă internaţională covârşitoare. Inţelegem, de ce Sir Oswald Mosley intitulează cartea sa «Greater Britain» (O mai mare Britanie).

Alexandru Randa

Cercetările se extind şi asupra altor „personalităţi"

Astăzi confirmarea mandatelor de arestare

Pentru azi după amiază magistratul instructor a dispus să fie aduşi la cabinetul de instrucţie arestaţii Mihail Gârleşteanu, D. Zahareanu, I. Traitenbrot, Constantin Xeni şi Stela Melun, care vor fi conduşi în faţa secţiei a IV-a a tribunalului pentru confirmarea mandatelor lor de arestare.

Fotoliul ministerului public va fi ocupat de d. proc. Macarovici, care a dat şi rechizitorul de punere sub acuzare.

In cursul zilei de ieri, de prezident Simionescu-Anastasiu, a procedat la sistematizarea şi trierea materialului adunat, pentru a putea prezenta astăzi un dosar concludent, completului de confirmare. Deasemenea, în cursul zilei de ieri s'a continuat la cabinetul de instrucţie cu cercetatea afacerii contrabandiştilor de aur, audiindu-se mai mulţi informatori.

A fost citată şi d-na C. Xeni, care fiind suferindă, a cerut amânarea interogatorului ei.

Situaţia acestei «doamne din înalta societate bucuresteană» este astăzi dintre cele mai complicate: în primul rând, ea însăşi e acuzată de tăinuire de aur, destinat contrabandei. Apoi: este fosta soţie a şefului bandei traficanţilor de aur şi devize, Leopold Finkelstein Flavian Fischer; este mama lui Konradt Flavian, acuzat şi cu mandat de arestare, vinovat de finanţarea şi organizarea contrabandei; în fine este soţia d-lui fost ministru liberal C. Xeni Zender, acuzat de tăinuire de aur, actualmente cu domiciliul la Văcăreşti..

D-na Rozalia, ştie multe. Deaceia, Probabil s'a şi IMBOLNAVIT imediat ce a auzit de arestarea «Excelenţei Sale», — soţul dumneaei! Va trebui însă să vorbească! Interogatoriul ei e aşteptat, întrucât prezintă importanţă «semnificativă», dată, fiind situaţia complicată în care se găseşte doamna cu domiciliul forţat.

In ce priveşte executarea mandatelor de arestare ale acuzaţilor Lazăr Erlich zis Lică Enescu, Filip Komorovscky, Konradt Flavian şi Robert Lebel, cari se găsesc în străinătate, d. jude instructor Simionescu şi procuror Macarovici, cari continuă cu anchetarea afacerii, au făcut demersurile necesare pentru extrădarea lor.

Instalarea noului director general al învăţământului primar-normal

Eri dimineaţă s'a făcut instalarea d-lui prof. Stanciu Stoian, noul director general al învăţământului primar normal.

D. D. V. Ţoni, subsecretar de stat luând cuvântul a prezentat pe noul director general.

Deasemenea a elogiat apoi activitatea d-lui Al. Voinescu, subdirectorul general al învăţământului primar.

D. Stanciu Stoian, noul director general al acestui învăţământ, a mulţumit, a promis că va lucra pentru o bună şi dreaptă îndrumare a şcoalei astfel ca să merite încrederea cu care a fost onorat.

D. Iuliu Maniu va fi audiat în procesul d-lui avocat N. Graur

Marţi s'a desbătut la tribunalul Braşov procesul intentat d-lui avocat N. Graur din Focşani.

In urma cererei d-lui Graur de a i se acorda audierea unui singur martor, aceia a d-lui Iuliu Maniu, procesul a fost amânat pentru ziua de 16 Aprilie, când d. Maniu se va prezenta şi îşi va face depoziţia.

Noul secretar general al ministerului sănătăţii

D. prof. dr. Combiescu a fost numit secretar general al ministerului sănătăţii.

Primăvară

Viață, fericire, voie bună!

Pentru a vă păstra sănătatea faceți o curățire a organismului Dv. cu

BAYER TABLETELE HELMITOL

50 DE ANI «Bayer»

Primăvară se regenerează organismul!

La salate, pește, chiar carne trebue neapărat un untdelemn bun

Preparați-le cu untdelemnul:

MANOL

fabricat exclusiv din sâmburi de dovleac, baza și cu ulei de măsline

Intrebuințați untdelemnul „MANOL" pentru a vă convinge de calitățile sale superioare tuturor untdelemnurilor străine:

PERFECT RAFINAT, UȘOR DIGESTIBIL — GRAS — DECI ECONOMIC

NU CONȚINE NICI UN GRAM DE ULEI DE FLOAREA SOARELUI

De vânzare în principalele magazine de coloniale din București și provincie

Depozit: București, Str. Cobâlcescu No. 29

Vizitați Magazinul

G. A. Voiculescu

STR LIPSCANI No. 52. TEL. 418/59

Bine asortat cu stofe și mătăsuri pentru sezonul de Primăvară

Raion special de galanterie

PREȚURI CONVENABILE

Doamnelor!!

Vizitați MAGAZINUL ROMANESC de corsete, sutiene cu stomac, Ghene, centuri fără balene, centuri medicale și de sarcină, cu prețurile cele mai reduse. Umbrele de ploaie de damă și bărbătești

Doamna Lăzărescu

Buzești No. 60 fost 64

Năsăudul

Centru de cultură... Centru de mizerie...

Citadela graniței năsăudene a fost hărăzită de Dumnezeu ca în vremuri de grele încercări sub stăpânirea pajurei cu două capete să împlânte cu bărbăție steagul mândriei naționale în acest colț de țară românească. Privilegiile acordate de fosta împărăție habsburgică prin militarizarea celor 44 de comune de pe valea Someșului, Șieului, Rodnei și a Bârgăului a adus o contribuție însemnată la pregătirea marei bătălii care a precedat Unirea dela 1918. Copilul iobagului de ieri, la îndemnul câtorva cărturari dela începutul secolului XVIII-lea, căruia nu i se îngăduia să urmeze nici măcar școalele străinilor, se trezește la un moment dat că Dumnezeu îi hărăzește și lui o școală de unde să primească lumina laboratorului și a bibliotecii cu slovă românească. Infiriparea primelor școale triviale, apoi secundare și a unei preparandii confesionale gr. cat. a fost un eveniment de o importanță negrăită pentru românii din nord-estul Ardealului.

CENTRU DE CULTURA

Astfel Năsăudul devine cu timpul un puternic focar de cultură, iar batalioanele de cărturari luminați pe care i-a dat școalele năsăudene până în prezent e o chezășie că neamul românesc nu va mai putea să fie abătut din drumul firesc al istoriei pe care se găsește pentru a intra definitiv în rândul popoarelor cu înaltă ținută morală și conștiente de rostul lor în lume, cu toate agitațiile sterile de încălcare a dreptului istoric.

Pentru a învedera mai bine contribuția însemnată a școlilor năsăudene pe terenul culturii naționale, voiu sublinia numai câteva figuri mărețe ieșite din ținutul Năsăudului sau trecuți prin școlile năsăudene: **Prelați:** I. P. S. Sa Patriarhul Miron, Mitropolitul Nicolae Bălan, episcopul Vasile Duma, vicarii Ioan Marian și Grigorie Moisil. **Literați:** George Coșbuc, Veronica Micle, Andrei Mureșianu, Liviu Rebreanu, Ion Al. George. **Compozitori:** Tiberiu Brediceanu și Augustin Bena. **Prof. univ.** Vasile Pop Fabian, Romulus Ionașcu, Simion Mândrescu, dr. Sever Mureșianu, I. Ciocan, etc. **Ziariști:** Iacob Mureșianu, Ioan Macavei, Octav Tăzlăuanu, Virgil Șotropa, Iuliu Moisil, etc. etc.

Și nu mai vorbim de pleiada de învățători și preoți care fiecare în satul unde s'a stabilit a fost un difuzor a celor învățate în școlile de profund naționalism din citadela graniței năsăudene, pentruca acest ținut să cultive cu sfințenie limba, portul, tradiția, obiceiurile strămoșești, fără a îngădui infiltrațiuni de străinism.

Consecințele politicianismului

Având în vedere că Năsăudul este o glastră de lumină în istoria culturii noastre naționale, constatăm cu durere în suflet că în cei douăzeci de ani dela Unire, acest orășel a fost ignorat complet și lăsat într'o completă părăsire. Trepădușii partidelor politice de până acum din partea locului care s'au erijat întotdeauna ca exponenți ai cauzei «grănițerești» n'au făcut altceva decât au exploatat cu o sfruntată nerușinare și ultima rezervă de energie ce a mai rămas din încordările unui trecut de jertfe îndelungate. Au furat cu nemiluita, au jăcmănit ca în codrii Vlăsiei, iar averile cumulative a celor 44 de comune grănicerești în întindere de peste 147.000 ha. au fost mijlocul de îmbogățire rapidă, anarhizând și bolșevizând sufletul unei populații pașnice ajunsă în mizerie și beteșug. Orașul Năsăud n'are canalizare, apeduct, baie, trotuare, grădină publică, străzi aliniate, iar lumina electrică improvizată în oborul de vite e o adevărată pacoste pe capul cetățenilor. Drumurile desfundate nu se deosebesc cu nimic de ulițele unui sat de munte. Primăvara și toamna noroiul devine o nenorocire, iar vara, praful îmbracă orașul într'o haină de parcă ar fi cufundat într'o ceață polară. Și nimeni n'a auzit și nimeni n'a văzut.

Primarii de tristă amintire de sub regimurile defuncte au fost ca și inexistenți. Școlile secundare sunt adăpostite în clădiri neconfortabile și funcționează în condițiuni mizerabile. Gimnaziul de fete este adăpostit într'un grajd insalubru, iar educația fetelor a devenit o înmormântare a celor mai frumoși ani ai copilăriei. Gimnaziul industrial deasemenea suferă de o clădire confortabilă, sălile de învățământ fiind adăpostite în vreo cinci clădiri izolate, întunecoase și grasioase. Școala normală de învățători funcționează în mansarda unei clădiri a soc. cooperative «Regna». Internatul de asemenea. In această clădire care a fost destinată unui internat modern liceului «Gheorghe Coșbuc» și care s'a zidit cu scopul de îmbogățire a câtorva politiciani hrăpăreți, deoarece s'au investit peste 30 de milioane, funcționează soc. cooperativă «Regna», Direcția Silvică, Ocolul Silvic Salva, Muzeul grăniceresc, iar sus de tot, la mansardă, școala normală de băeți.

In astfel de condițiuni elevii școalei normale în majoritatea cazurilor termină școala tuberculizați și cu tinerețea măcinată de atâtea boli necruțătoare.

Se impune, deci, o rezolvare cât mai neîntârziată a acestui deziderat și să se sfârșească odată și pentru totdeauna cu această stare deplorabilă.

Dintre toate instituțiile școlare din localitate singur liceul «George Coșbuc» de bine de rău se menține în condițiuni mai omenoase.

O MIZERIE IN PLUS

E interesant faptul că persoane lipsite de simțul realității și de seriozitate au făcut intervenții la ministerul educației naționale ca actualul gimnaziu de fete să fie transformat la anul în liceu de fete, aprobându-se în bugetul anului viitor încă două catedre în plus. Suntem de părere ca astfel de ambiții personale să nu fie satisfăcute, deoarece se adaugă un mormânt în plus. In primul rând să se găsească posibilitatea de a menține cel puțin actualul gimnaziu în condițiuni mai echitabile, să se înzestreze cu materialul tehnic și didactic necesar, să se înființeze un internat pentru copilele de pe la sate care sunt lăsate în voia soartei pe la gazde.

Din informațiile ce le avem suntem siguri că astfel de ambiții nu vor fi satisfăcute, deoarece sunt lipsite de rațiune și ministerul de resort nu va căuta să adauge o mizerie în plus celor existente.

Gheorghe Matei

Lingerie Bărbătească

Cămăși, cravate, pyjamale

Stofe țesute de mână din lână pură

Homespun Tweed

Sportos

București, Str. Regală, 20

FOTO CARPAȚI

MAGAZINUL ROMÂNESC

Developează mărește reproduce

Aparate și articole pentru amatori

Toate mărcile

Edgar Quinet, 5. Telefon 555-74

alături de Capșa

TITUS PILESCU

Răcitoare izolate cu plută comprimată

Articole pentru menaj, Tacâmuri, Porcelanuri, Sticlărie, Olărie

IONESCU STRADA ACADEMIEI 23

Posturi de radio în centrele importante ale țării

La direcția propagandei de pe lângă președinția consiliului de miniștri, s'a luat în studiu problema creierii a noui posturi de radio în cuprinsul țării.

Pe lângă posturile de radio dela Chișinău și Iași care vor fi puse în curând în funcțiune, se vor înființa alte două posturi de radio la Cernăuți și Constanța.

Doleanțele licențiaților universitari

O delegație a «Asociației licențiaților în litere și filosofie» s'a prezentat eri dimineață P. S. S. episcopului Nicolae Colan, căruia i-au înmânat un memoriu.

Intre altele, se cere:

1. Ținerea unui examen de capacitate în 1938, cel puțin pentru specialitățile la care sunt catedre vacante.

2. Pensionarea la vârsta de 55 de ani a profesorilor secundari cu titlul universitar și la 50 de ani a celor fără titlu universitar.

3. Dreptul de a se prezenta la examenul de capacitate pentru învățământul primar, după o practică pedagogică de 6 luni într'o școlă normală.

4. Un nou decret-lege împotriva cumulului în funcțiunile publice.

Conferințe

Duminică 10 Aprilie 1938, ora 11 dimineața va avea loc în sala Dalles conferința d-lui maior C. M. Sandovici despre „DINAMICA VALORILOR UMANE".

Conferința face parte din ciclul organizat de Asociația Scriitorilor Militari și Revista Marilor Biografii-celebrități de eri și de azi.

CALENDAR

Vineri 8 Aprilie 1938

ORT.: Apostol Irodion.
CAT.: Maria Egip.

SOARELE RASARE la 5.41.
SOARELE APUNE la 18.49.

Radio

Vineri 8 Aprilie 1938

RADIO-BUCUREȘTI
RADIO-ROMANIA

6.30: Deschiderea emisiunii.

Gimnastică ritmică; Radio-jurnal; Concert de dimineață (discuri); Sfaturi gospodărești și medicale.

7.30: Inchiderea emisiunii.

13.00: Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.

13.10: Concert de prânz. Orchestra de salon Radio, dirij. de Ion Ghiga.

14.10: Ora. Mersul vremii. Radio-jurnal.

14.30: Continuarea concertului.

18.00: Ora. Mersul vremii.

18.02: Concert de după amiază. Orchestra Ionel Giurgea.

19.00: Actualități artistice: Ședința Academiei Române.

19.15: Continuarea concertului.

19.45: Diocletian, de Radu Vulpe.

20.05: Concert de vioară — D-na Nina Alexandrescu.

20.35: SEARA DE OPERA «TOSCA» operă în 3 acte de Puccini (Transmisie dela Opera Română-.

In pauza I-a (21.30—21.50): Lectură de poezii de Al. T. Stamatiad.

In pauza II-a (22.35—23.00): Radio-jurnal. Sport.

23.25: Concert de noapte (discuri).

23.45: Jurnal pentru străinătate în limba engleză și franceză.

AVEȚI ÎNCREDERE ÎN PRODUSELE ROMÂNEȘTI

PASTE DE DINȚI

SIMBOL LEI 28

SANATOL LEI 16

DOUĂ PRODUSE ALE LABORATORULUI ROMÂNESC

TEL. 3·24·93 „SIMBOL" BUL. ELISABETA 49 ETAJ.III

Se găsește de vânzare numai la farmaciile, droqueriile și parfumeriile românești

SPORT

Propagandă antinațională

Știrea publicată deunăzi în ziarele sportive a fost atât de surprinzătoare încât până ce nu i-am verificat autenticitatea am refuzat indignați să dăm crezare unor vești ce luau aspectul de monstruoase calomnii.

Iată ce scrie textual una din gazetele sportive bucureștene:

«Federația Română de Natație a reangajat pe maghiarul Szabo ca antrenor federal și pentru acest an cu un salariu lunar de 10.000 lei, având obligațiunea de a lucra atât dimineața cât și după amiaza în piscinele bucureștene».

— Ce-i surprinzător? — veți întreba. Nu surprinde ci indignează această știre.

Indignează pentrucă:

— Szabo este evreu maghiar.

— A fost dat afară ca un netrebnic pentru lipsă de sportivitate din Italia, unde ajunsese antrenor.

— Și-a dovedit anul trecut inutilitatea și obrăznicia, fiind acuzat în fața Federației Române de lipsă de disciplină.

— Și pentrucă maghiarul Szabo a fost judecat și achitat în secret de Federația Ungară pentru învinuirea că nu a susținut interesele «sportive» maghiare în România.

A fost achitat. *Deci a dovedit, nu interesează prin ce mijloace că a luptat pentru interesele iredentisto-maghiare în România.*

Acest om a fost reangajat de Federația Română de Natație cu 10.000 lei lunar pentruca să trezească minoritarilor unguri de aci mândria goală a pustei împreună cu tot buchetul ei de speranțe stupide și irealizabile. Vom plăti propaganda maghiară ce se face pe teritoriul nostru și să nu ne mirăm când mâine, poimâine, în loc de salut sportiv, vom auzi din pieptur ile componenților echipei noastre naționale un unanim și categoric NEM, NEM, SOHA..

Sandu Pană

Venus-Juventus

Matchul de campionat dintre recenții combatanți din Cupă atrage întreaga atențiune a spectatorilor de football. Matchurile dintre aceste două vechi grupări bucureștene au o tradiție care trece peste logica oricărui pronostic. Ne amintim de vremuri în care Venus, cu un material uman inferior, reușia să învingă garnitura faimoasă altădată a Juventusului, precum și de rezultatele strălucite și surprinzăoare ale roș-albaștrilor asupra Venusului din ultima vreme. Iată pentruce ultima victorie a campionilor naționali asupra Juventusului nu ne poate da nici un indiciu asupra rezultatului viitoarei lor întâlniri. Disputele dintre aceste două echipe se caracterizează printr'o luxoasă risipă de suflet, așa că elementul tehnic și tactic propriu zis nu are nici o valoare: echipa cu cea mai marc ambiție, cu cel mai ridicat moral, va câștiga o partidă disputată până în cele din urmă clipe. Elementul spectaculos este garantat de însăși însuflețirea cu care se va juca, iar buna desfășurare este chezășuită de bunele relații sportive dintre jucătorii celor două echipe.

Comisia de selecție la lucru

Ce jucători intră în vederile oficialilor

Duminică 10 Aprilie se vor centraliza toate rapoartele pe cari diverșii observatori le vor înainta după vizionarea matchurilor, direct comisiei de selecție.

De altfel dinainte a fost alcătuit un lot de jucători din care urmează să se selecționeze echipa:

David, Sadovsky, Buerger, Sfera, Felecan, Vintilă, Dobra, Iuhasz, Suciulescu, Raffinsky, Brandabura, Bindea, Bodola, Thierjung, Baratky. Perneky, Gică Popescu, Iordache.

Nu vom discuta acum defectele acestui lot, deoarece ar fi prematur să ne pronunțăm înaintea unor comunicări oficiale.

Insă ne surprinde prezența lui Rafinsky și a lui Perneky printre posibili selecționați.

Totodată nu ne putem explica lipsa din lot a unor jucători ca: Bărbulescu, Pop III, Petea, Cociuban II și alții.

Să sperăm însă că până la alcătuirea lotului definitiv se va reveni asupra unei compuneri care are prea multe lacune.

Rugby

Invingând pe Viforul-Dacia, T.C.R. nu mai poate pierde titlul

O zi plină și poate cea mai liniștită etapă a sezonului. Matchuri frumoase, rezultate interesante și spectatori mulți. Dacă adăugăm la aceasta, că cele 3 partide care au avut loc — matchul Stadiul Român— C. F. R. *nedisputându-se din cauza forfait-ului clubului feroviar — s'au consumat într'o notă perfectă de sportivitate, ne putem da seama că Duminica aceasta rugby-ul românesc a trăit o zi de glorie Este adevărat că astfel de zile sunt rare în rugby, dar noi, cronicari obiectivi, ne facem o datorie în a le semnala.*

Desigur că marea massă a spectatorilor a fost atrasă de partida Viforul-Dacia — T. C. R.

Victoria campionilor e meritată, dar și galbenii au scuza de a se fi prezentat cu o echipă pestriță.

Cinci titulari lipsă

Toată lumea se aștepta la o ciocnire pasionată. Și intradevăr cei ce au ținut să asiste la această partidă au plecat complet satisfăcuți. Joc superior, rapid, însuflețit. Jucătorii au depus ultimul efort pentru obținerea victoriei. Au învins verzii. Pe merit. Dar nu trebue să uităm că Viforul Dacia a fost handicapat de lipsa a 5 titulari: Krantz, C. Sterian, N. Nicolau, Bolțeanu și Jianu.

Ori, cine urmărește îndeaproape rugby-ul românesc își dă perfect seama de aportul unui Jianu, actualmente cel mai în formă fundaș și care este totodată pe lista selecționabililor sar a unui Bolțeanu, cotat ca cel mai bun taloneur.

Ceeace trebue remarcat și totdeodată elogiat este faptul că Viforul Dacia deși a intrat cu o echipă pestriță a reușit să țină în șah echipa campioană până în momentul când excelentul Colibaș a dat posibilitate clubului său să ia conducerea prin încercarea marcată de el într'un stil impresionant.

Și suntem siguri că acest moment favorabil teceriștilor nu s'ar fi produs dacă demiul de grămadă viforist n'ar fi făcut elementara greșală de a deschide complet defectuos linia de troacari. De acest fapt s'a folosit Popa care a lansat imediat pe Colibaș.

După marcarea acestui punct T.C.R. a luat conducerea cu 6—3. Partida era sfârșită. Căci, Gică Sterian, cel mai bun jucător de pe teren, Beju și în urmă Fanella părăsesc terenul. Primii doi grav răniți, iar ultimul eliminat de arbitul partidei.

T. C. R. la lucru!

Deabea acum începe reacțiunea puternică a campionilor. Termină partida puternic. Chiar foarte puternic. Au majorat scorul prin Ieremia. Punctul a fost marcat dintr'un înainte. Arbitrul l-a acordat, aceasta, poate, ca să compenseze o altă încercare nearcordată verzilor.

Din cele arătate mai sus, rezultă clar că deși T. C. R. a câștigat pe merit, Viforul Dacia putea tot atât de bine să-și adjudece victoria.

In urma acestei victorii T. C. R. a scăpat în sigur câștigător. Verzii merită cu prisosință titlul de campion, deoarece au reușit să învingă la rând toți adversarii.

Iar viforiștii să fie satsifăcuți de rezultatul obținut de cei «15» galbeni crescuți la școala lui *Ionel Beju* și să continue și mai departe, alături de vechile grupări *Stadiul Român* și *Sportul Studențesc*, la crearea de tinere talente

Troacar

P. S. *Această cronică apare târziu din cauza abundenței de material. O publicăm însă pentru a consemna o zi mare în rugby-ul românesc.*

S'au tras sferturile de finală ale Cupei României

Sorții au hotărât următoarele partide care se vor disputa la 1 Mai a. cor.:

***Venus — Unirea Tricolor* la București.**

***Victoria — Jiul* la Cluj.**

***Chinezul — Rapid* la Timișoara.**

***C.A.M.T — Sportul Studențesc* la Timișoara.**

F. C. Rapid-Chinezul la București?

Imediat după tragerea la sorți de ieri seară a sferturilor de finală pentru Cupa României au început tratative pentru ca matchul Chinezul — F. C. Rapid să se joace la București în loc de Timișoara și anume cuplat cu partida Venus — Unirea Tricolor.

Un atare program pentru 1 Maiu înseamnă un regal foot-ballistic și cum în principiu ambele grupări interesate sunt de acord este foarte probabil ca proectul să fie tradus în fapt.

Carnet

ȘCOLARII.

sunt iarăși la modă. In jurul lor s'a încins o discuție aprinsă cu notă de polemică între anumiți gazetari și organele tutelare.

Chestiunea este însă cu mult mai simplă decât pare la prima vedere. Să ne înțelegem. Ministerul Educației naționale pare a fi interzis școlarilor să mai facă parte din grupările de football. Zicem «pare», fiindcă până acum nu s'a produs în public nici un ordin, nici o circulară și nici școlile secundare n'au primit instrucțiuni în acest sens. După informațiile noastre, chestiunea deabia este în studiul unei comisiuni formate din reprezentanții ministerului și ai U. F. S. R.

Pentru lămurirea acestei comisii ținem să precizăm și noi anumite lucruri:

1) Footballul este un joc frumos, care, practicat în anumite condițiuni, este potrivit vârstei tinere a școlarilor.

2) Cu sau fără voia ministerului elevii vor juca și mai departe football.

3) Dacă vor juca clandestin, vor fi nevoiți să bată maidanele în tovărășia a tot felul de elemente dubioase.

4) Dacă vor juca în grupări afiliate la UFSR vor fi supraveghiați de oameni pricepuți, interesați în egală măsură la formarea sufletească și la consolidarea fizică a tinerilor.

In situația aceasta ar trebui să se reglementeze funcționarea grupărilor cu membri școlari. De exemplu ministerul ar putea delega câte un profesor secundar în conducerea fiecărei asociații sportive, pentru a supraveghea buna educație a școlarilor și a reglementa timpul pe care aceștia îl vor întrebuința cu jocul de football. Astfel vor fi satisfăcute și cerințele ministerului și nevoile școlarilor pentru sport. (Fiindcă ceeace se face în orele de educație fizică nu este destul).

TOT ASTAZI

au loc matchurile de football dintre selecționatele categoriilor inferioare din București în cadrul campionatului ad-hoc ce se încearcă în acest an. Matchurile se vor disputa pe terenurile A. C. S. A., S. T. B. și ASCAM.

Matchul de Sâmbătă

Matchul Venus — Juventus, care se dispută Sâmbătă pe arena Venus începe la orele 4.30. Matchul de deschidere la 2.30.

Cassele și porțile se deschid la 1.30.

Prețurile:

50+8 tribuna.
30+8 peluza.
20+8 populara.

In ziua matchuli, cu 20% mai scump.

Membrii pot ridica biletele cu preț redus la sediu începând de Vineri seara ora 19 și Sâmbătă dimineața, iar la teren la ora 2.

ALPINISM

INȘTIINȚARE

Pentru evitarea oricărei confuzii, Comitetul Clubului Alpin Român aduce la cunoștiința generală, că o revistă intitulată „Buletinul Alpin" scoasă recent de către Asoc. Admir, n'are nimic comun cu binecunoscuta publicațiune, care poartă acelaș titlu și apare neîntrerupt din anul 1934 sub egida Clubului Alpin Român.

Comunicatul grupărilor Venus și Juventus

Grupările Venus și Juventus aduc la cunoștința Onor. Public-sportiv, că au acceptat toate propunerile de cuplare și că dacă acest cuplaj nu s'a putut face, a fost din cauză că pretențiunile Universității din Cluj, nu au putut fi acceptate de partenerii de Joi, programați Duminică.

Grupările Venus și Juventus fiind ambele din București, sunt obligate de regulamentul F. R. F. A. de a juca Sâmbătă, întrucât nu au căpătat înnoirea celorlalte echipe programate Duminică.

Incurajați Comerțul Românesc
Cumpărând cămăși, cravate, pijamale
Specialist în lingerie după măsură
Concurează cu 20% toate magazinele cu aceleași articole
„N i k y"
DUMITRU BORCEA București Tel. 3.51.66 Calea Victoriei 114

Crâmpee din ziare

„Grija de banul public"

Sub titlul acesta deosebit de sugestiv, ziarul «Viitorul» de aseară se ocupă în editorialul său de noul corp pentru controlul banului public.

Dar tot atât de suggestive sunt constatările fostului oficios liberal, a doua zi după ce pârnaia dela Văcărești primea pe toboganul său un fost ministru și încă patru delicvenți ai traficului ilicit de aur:

«Este inutil să insistăm asupra nevoei de ordin și etic și economic ca banul public și ca averea țărei să fie cu strictețe apărate», — spune ziarul Viitorul.

Constatările confratelui nostru sunt judicioase, dar cad deocamdată în contrapunct cu etica unora din fostele etichete ale politicii românesti.

Fiindcă ne amintim că nu sunt nici patru ani de când, vorbind de criză, cam în acelaşi loc, un fost ministru arăta necesitatea unei acțiuni de asanare morală a țării. Acesta era: C. Xeni. (Articolul avea si o fotografie).

«C. XENI NU S'A SINUCIS»

Desigur că scandalul traficului de aur. suscită o serie de comentarii destul de variate. «C. Xeni nu s'a sinucis», este articolul în care Petru Manoliu explică în «Lumea Românească», procesul de retezare a tîlhăriilor și retrimiterea la urma socială a celor cari s'au strecurat chiar pînă la un portofoliu ministerial. (E drept că C. Xeni-Zenter a avut trei în aventura vietii sale).

C. Xeni nu s'a sinucis...

«Da, — spune d. Manoliu — această firimitură de pleavă venetică, acest «cetățean român de la 1910» prezent, într'un consiliu de administrație «naționalist», în chiar clipa când, din fost ministru, a devenit viitor pușcăriaș, nu a înțeles că, singurul lucru ce-i mai rămâne de făcut, acum, este acela de aşi sfredeli creeri cu un glonte...»

Si mai departe:

«C. Xeni nu s'a sinucis însă nici nu se va sinucide. El speră să se poată, nu desvinovăți, ci numai scuza cu un zâmbet bălos, că, în fond, ducea banii în străinătăți».

La urma urmelor, unde putea să ducă banii un străin, chiar cînd românii proști, de primitori cum sunt, l-au înălțat până la cea mai mare treaptă a dregătoriei?

C. Xeni nu s'a spînzurat că numai asta îi mai putea rămîne de făcut la Văcărești, d-le Manoliu, și din alte motive: fiindcă e un cefalocordat. Şi dacă n'are gât, pe care i l-a înghițit grăsimea adunată după un trai îmbelșugat, de ce ai fi vrut să-și lege sfoara, sau șireturile dela pantofi, iubitul meu confrate?

DEGHIZAMENTUL POLITIC

De câteva zile, în urma unui articol provocat de d. Pamfil Şeicaru intitulat «Deghizamentul politic», între «Dreptatea» și «Curentul» s'a angajat o violentă polemică.

Lava d-lui Pamfil Şeicaru se revarsă matinal împotriva redacției din str. Corăbiei, pentrucă seara ceilalți dela «Dreptatea», să-și verse fierea împotriva «omului cu păr și gură mare».

Astăzi d. Pamfil Şeicaru a rămas dator Dreptății cu un torent de lavă. Se pare că finalul articolului de eri era destul de concludent:

«Este nevoe de o premenire politică; dar o cerem integrală și mai ales o infuzie de tinerețe care să creadă într'o depășire a Nației printr'un conținut spiritual capabil să corespundă hotarelor țării.

Elegia eliminaților nu poate provoca înduioșări.

Subscriem și recunoaștem și de astădată, spiritul de totală abnegație al d-lui Şeicaru, care stă primul a da pilda.

STILEX

Cum vor fi întocmite bugetele comunale

Ministerul de interne a dat o circulară către toți prefecții de județe și primarii de municipii, prin care arată că viitoarele bugete ale administrațiilor locale să fie reduse, la quantum-ul strict al încasărilor realizate, în cursul anului precedent.

Din aceste bugete vor fi scoase toate cheltuelile cari nu sunt prevăzute, în mod categoric de legile în vigoare.

Directorii de contabilitate, cari nu vor ține seamă de aceste dispoziții și vor încerca să treacă la venituri, sume cari n'au putut fi realizate, vor fi aspru sancționați de minister.

Problema oțetului alb neregulamentar

Uniunea fabricanților de oțet din vin din România a depus numeroase memorii d-lui ministru al cooperației prin care a cerut scoaterea din consumație a oțetului alb precum și pedepsirea funcționarilor care au dat autorizația de a pune un astfel de oțet neregulamentar în comerț. Uniunea a depus de curând un nou memoriu documentat prin care fabricanții de oțet din vin cer respingerea cererei societății „Margina" de-a concentra oțet la o tărie de 50 de grade acetic asemăntor esenței de oțet din lemn, atât de otrăvitoare.

Dealtfel acest oțet concentrat a mai fost fabricat înainte de votarea legii pentru apărarea viticulturii dar a fost cu desăvârșire oprit prin amintita lege din cauza bolilor de stomac și intestine ce provoca mai ales în rândurile populațiunei rurale cea mai mare consumatoare de oțet alb.

Suntem informați că memoriul fabricanților de oțet din vin va fi depus atât Suveranului cât și consiliului de miniștri în scopul de a nu se modifica legea și regulamentul pentru apărarea viticulturii în dauna viticultorilor și a consumatorilor.

Organizarea consiliului superior economic

Consiliul superior economic, care urmează să înceapă să funcționeze în curând, va fi reorganizat. Noul decret prevede că în acest consiliu vor funcționa numai 15 consilieri, cari vor fi numiți de președintele consiliului de miniștri.

Consiliul superior economic va avea și sarcina să întocmească un program economic pe mai lungă durată, care să fie respectat de toate guvernele.

„De o parte Franco, de cealalta nimic"!

(Continuare din pag. I-a)

xiste erau incapabile să ducă un răsboiu regulat- supus legilor și disciplinei miltare. Ziarele republicane din acea vreme cuprindeau numeroase «recomandări» către muncitorii care plecau pe front.

Astfel «Claridad» spune «Se apără mai bine viata rămânând pe poziție, decât fugind». Iar în ziarul «El Mundo Obrero» se putea ceti tot în aceiași vreme «Pentru a obține victoria, trebuie să ne supunem toți disciplinei!». Un alt prieten al guvernamentalilor a mărturisit tot așa de sincer că «aceste trupe au comis toate greșelile care se pot comite...».

Iată documente care vor servi întro măsură nebănuită istoricului militar de mai târziu. Când nu se cunoșteau asemenea elementare procedee și când disciplina a lipsit completamente acestor trupe improvizate, pentru criticul imparțial, finalul nu putea să fie decât înfrângerea!

Răsboiul spaniol este cel mai frumos omagiu care poate fi adus științei și artei militare! Răsboiul — mai ales în formelelui de astăzi — nu se improvizează, nu se poate improviza. Inainte de a fi ciocnire de forțe brute, încrucișare de spade și de obuze, el este frământare înaltă de spirit, este adesea scăpărare de geniale scântei care orânduește și care domină materia și massele omenești în drumul lor spre distrugere și spre moarte.

Em. Voinescu

Tratativele pentru prelungirea cuponului

Aseară s'a ținut la ministerul de finanțe o conferință sub președinția d-lui Mircea Cancicov, titularul departamentului.

Au participat d-nii Şt. Stănescu, secretar general, M. Vulcănescu, directorul datoriei publice și N. Lăzeanu.

VIZITAȚI MAGAZINELE DIN «GHIDUL COMERȚULUI ROMANESC» CARE APARE IN FIECARE VINERI.
VEȚI CAȘTIGA: TIMP, BANI ȘI CALITATE.

FOTO-ROYAL
N. BUZDUGAN fotografii exclusiv artistice B-dul ELISABETA 16 (LA CINEMA CAPITOL)

RADU
EFTINEȘTE VIAȚA
CALEA VICTORIEI, 81

Lei	198	Cămăși	bărbătești calit. super.
Lei	250	Cămăși	bărbătești de poplin extra
Lei	368	Cămăși	bărbătești Dejalen I-a
Lei	104	Chiloți	bărbătești din gradel super.
Lei	34	Ciorapi	bărbătești superiori
Lei	20	Batiste	bărbătești
Lei	39	Zefir	prima pentru cămăși bărbăt.
Lei	59	Poplin	pentru cămăși bărbătești
Lei	98	Dejalen	I-a p-tru cămăși bărbăt.
Lei	39	Gradel	prima pentru chiloți bărbăt.
Lei	65	Pânză	150 cm. lat
Lei	115	Chiffon	220 cm. lat
Lei	24	Şervete	pentru masă 55/55
Lei	13	Cârpe	pentru bucătărie
Lei	39	Costelina	pt. rochițe și capoade
Lei	72	Lainette	pt. Rochii
Lei	119	Perdele	220 cm. lat
Lei	29	Chiloți	de damă
Lei	28	Batist	culori pt. lingerie de damă
Lei	20	Pânză	70 cm. lat extra
Lei	33	Chifon	80 cm. prima

Răspândiți „Buna Vestire"

Ce trebue să știe oricine despre apendice și apendicite

Conferința d-lui docent dr. L. Popp

In ziua de 31 Martie c. d. docent dr. L. Popp a ținut în sala Dalles o conferință cu titlul de mai sus.

Redăm o parte din interesanta d-sale expunere.

Apendicele este un rudiment de intestin care se implantează ca o coadă pe începutul intestinului gros, are forma unui vierme lung de circa 6—8 cm. și de grosimea circa a unui creion.

Unii cercetători îl consideră util organismului, ba îi atribue și un rol endocrin, susținând că produsul secreției sale interne ar fi un ferment care regulează mișcările intestinului gros.

Cei mai mulți cercetători îl consideră însă ca un rudiment absolut inutil, căci cavitatea sa în formă de sac îngust și lung favorizează stagnația materiilor intestinale pătrunse în el. Prin stagnație microbii se înmulțesc devin vătămători (patogeni) și inflamează apendicele.

Dacă în apendicită acută semnele boalei sunt de cele mai multe ori clare, apendicita cronică are o formă foarte frecventă, numită de germani apendicită latentă, de francezi apendicită larvată, iar de englezi apendicită mascată. Adică o apendicită cronică care se maschează cu lipsa de durere în regiunea apendiculară și dureri în alte organe. Microbii aflători în apendicele bolnav secretează anume veninuri zise toxine, cari fie indirect pe cale reflexă, adică prin intermediul sistemului nervos vegetativ, fie direct prin rezorbirea toxinelor și ajungerea lor pe cale sanguină în diversele organe, lezează celulele acestora provocând turburările cele mai variate.

La stomac p. ex. apendicita se prezintă sub 3 forme sau măști: masca de ulcer stomacal, de ulcer al bulbului duodenal și masca de dispepsie.

La intestin apendicita larvată se prezintă fie sub masca unei constipații spastice reflectorice, fie sub masca unei colite.

Aerofagia reflexă provocată de apendicele bolnav sau gazele intestinale, ce iau naștere prin fermentația intestinală consecutivă constipației reflexe — pot apăsa inima, provocând palpitații nervoase, sau dureri violente de cord, ce imitează la perfecție angina pectorală.

Alteori gazele provoacă spasme intestinale la unghiurile intestinului gros, ce se manifestă sub masca de crize renale, de crize solare, etc.

Toxinele provenite din apendicele bolnav pot leza ficatul provocând pseudocrize de ficat sau lezează cele mai variate organe provocând turburările acestora ca: turburări oculare, inflamație la rinichi, adică nefrite pielite, diverse nevralgii, turburări pulmonare, cachexie și multe altele.

Pentru ca forma larvată a apendicitei cronice să nu fie confundată cu boala sub masca căreia se prezintă, este nevoie ca examenul clinic să fie întregit cu celelalte mijloace de diagnostic, adică cu examenul de laborator și cu examenul prin razele Röntgen. Numărătoarea globulelor albe făcute la laborator, ne va arăta în caz de mărire a numărului acestora, că există undeva în organism un focar infecțios, examenul radiologic ne va preciza dacă acest focar infecțios este o apendicită sau nu.

Examenul radiologic este un examen de durată, căci materiile intestinale ce de regulă stagnează și se condensează în apendicele bolnav de multe ori nu permit intrarea substanței opace în acesta. Ele trebuesc întâiu evacuate prin readministrare de substanță opacă la care se adaugă purgativ, după metoda Czépa. Aceasta pentru a face apendicele accesibil substanței opace, căci numai așa putem obține și studia umbra apendicelui. Odată cu examenul apendicelui trebuește studiat și întreg tubul digestiv, pentru a exclude prezența și a altor boli ale acestuia și mai ales pentru a studia o serie de fenomene nervoase reflectorice provocate de apendicele bolnav la stomac și intestine, fenomene, cari uneori nu sunt semnalate de bolnav, dar cari pun pe radiolog în situația de a putea preciza și semnala clinicianului gravitatea infecției apendiculare, ceeace este foarte important.

Radiologia dispune azi de 10 semne de siguranță și o serie de semne de verosimilitate a apendicitei și poate da întotdeauna un diagnostic precis de apendicită.

Conferința este însoțită de proecțiuni.

Un dejun camaraderesc oferit de d. ministru al apărării naționale

Ieri 6 Aprilie 1938 la ora 13.30 în sala de festivități a Cercului Militar, d. general de divizie Gh. Argeșeanu, ministrul apărării naționale, a oferit un dejun camaraderesc, la care au participat d-nii: generali inspectori de armată, șeful Marelui Stat Major, comandanții corpurilor de armată, inspectorii generali de arme, comandanții de mari unități din București și generalii din ministerul apărării naționale.

Ca încheiere d. general Argeșeanu a rostit următoarea cuvântare:

Camarazi!

Deși suntem la o masă camaraderească, unde nu se țin discursuri, totuși, tocmai pentrucă suntem la o masă camaraderească gândul nostru trebuie să se îndrepte spre primul nostru camarad, șeful suprem al oștirii, spre acela care își pune tot sufletul și toată inima, muncind zi și noapte pentru binele patriei și scumpei Lui armate.

Azi, când în diferite părți ale lumei bubue tunul, țara românească are marele noroc de a avea în fruntea ei, pe unul din cei mai pricepuți și mai pregătiți șefi de stat.

Toți vedem cu ochii opera lui, care în acești câțiva ani din urmă, a adus țara la situația ei înfloritoare în interior și a prețuirei ei în afară.

Să ridicăm cu toții paharul în sănătatea Lui și să strigăm «Să trăiască M. S. Regele Carol al II-lea».

*

In tot timpul mesei a domnit o deosebită atmosferă de camaraderie, ceeace este o notă îmbucurătoare pentru viitorul armatei.

Roumanian Economist

A apărut ROUMANIAN ECONOMIST, Anul IV, Nr. 39 revistă publicată în limba engleză și română sub direcțiunea d-lor *John Western* și Dr. *Marcel Bibiri-Sturia*, cu un bogat sumar din care extragem următoarele:

Noi orientări în politica petrolului românesc, declarațiile d-lui *Const. Argetoianu*, în calitate de ministru al industriei și comerțului. Comerțul Anglo-Român, un foarte interesant articol semnat *Economist*. Un pioner: *Dem. Dimănescu*, de *Ion Dumitrescu*. Figuri energetice: Dr. *Miron Cristea*, Patriarhul României, prim ministru. Tendințele economiei românești în 1938. Noul regim de import. Diferite informații vamale asupra comerțului și diverse comunicate ale Băncii Naționale.

ROUMANIAN ECONOMIST este singura publicație de acest fel în România, răspunzând la o adevărată cerință în presa română.

Redacția și Administrația: București str. Blănari nr. 24. Telefon 4.43.03.

Judecător cu gradul de președinte destituit

Printr'un decret regal d. Maximilian Brucker, judecător cu grad de președinte de tribunal la judecătoria Stulpicani din jud. Câmpulung, a fost destituit din funcțiune pe data de 1 Aprilie 1938.

NECTAR MOTTONEL MONOPOL
vinuri MOTT de calitate

TAXELE REDUSE
VECHEA ȘCOALA DUPLOYEN S'A MUTAT STR. CAROL 60. ET. II ASCENSOR. TEL. 489 07

Antinevralgic
Dr. Nanu Muscel
întrebuințați contra GRIPEI MIGRENEI, NEVRALGIEI, etc.
Se vinde numai în cutii originale conținând două buline și cu semnătura doctorului. Depozit Farmacia N. POPOVICI, București, Calea Rahovei 265.

LOC CENTRAL LINIȘTIT
Stradă răspunzând în Calea Victorie Sup. 700 m. p. Vând 3.500 m.
ISTPRAVNICU
Str. Th. Şerb. (Arad)

VIZITAȚI CU INCREDERE
Magazinul românesc de ceasornicărie și bijuterie
Ceasornicăria „Princiară"
ȘTEFAN DRAGOMIRESCU
Str. Brezoianu No. 13
Reparațiuni de precizie

Vestminte, obiecte bisericești. bijuterii „Unirea"
Constantin P. Mateescu, Str. Carol, 9
Telefon 478/50

Elegant Solid și Eftin

Magazinul I. ANDREI
Str. Smârdan No. 11
Vis-a-vis de Banca Națională (în gang)
Toată încălțămintea e confecționată în atelier propriu, cu material de primă calitate

VULPI ARGINTII
exemplare superbe, vă puteți procura convenabil, dela
Blănăria
Costică Mihailescu
Str. Colței No. 44 bis. fostă Sfinților

Blănăria „LEOPARD"
Petre Gârleanu
Str. Colței No 40
TOATE SORTURILE DE BLANURI
Vinde cu prețuri reduse
VIZITAȚI SPRE CONVINGERE — Tel. 471.05

VIZITAȚI Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAȘINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de Liceul Lazăr)

Cumpărați la
„Librăria Academică"
54 Calea Victoriei 54
In fața Teatrului Național

Atențiune
Articole pentru Câini: Botnițe, Zgărzi, Hamulețe, Lese, Bice
Gata și de Comandă găsiți eftin la Magazinele
I. TANASESCU
CALEA VICTORIEI No. 95 — STR. CÂMPINEANU No. 1
FABRICĂ PROPRIE
PENTRU REVÂNZĂTORI MARE RABAT

Magazinul
C. N. Dumitrescu
Strada Lipscani Nr. 68, Telefon: 3.10.11
Anunță Onor. clientelă, că pentru sezonul de primăvară, a primit un mare asortiment în stofe de lână și mătăsuri pentru rochii și costume taior

Croitoria Civilă și Militară
I. OLTEANU
Execută eftin, prompt și ireproșabil cele mai pretențioase comenzi, B-DUL ELISABETA No. 10, Etaj I. BUCUREȘT
TELEFON: 5.08|24

Ultima noutate

RADIOZA „SYLVA"
Aparat ultra modern cu 3 lămpi alimentat la baterii (la țară).
SENSIBILITATE SELECTIVITATE CLARITATE PUTERE
LEI 3600
Reprezentanța Generală, Ing. EMIL JUGUREANU Str. Italiană 19 București I. Telef. 2-54-57
Căutăm reprezentanți în toată țara

FAINA DE LUX din NOUA MOARA GAGEL CEA MAI BUNA CEA MAI TARE

ULTIMA ORA

M. S. Regele a vizitat sinistraţii din Dioşti - Romanaţi

Eri dimineaţă la orele 9,30 M. S. Regele a vizitat comuna Dioşti jud. Romanaţi însoţit de d-nii ministru de interne Armand Călinescu, ministrul Sănătăţii general Marinescu N., adjutanţii M. S. Regelui col. Filitti şi maior Ilie Radu.

M. S. Regele a vizitat pe jos localitatea sinistrată.

M. S. Regele s'a întreţinut cu locuitorii, ascultându-le doleanţele.

A vizitat toate gospodăriile distruse.

In urmă M. S .Regele s'a dus la localul improvizat al primăriei unde a împărţit ajutoare băneşti, dând importante sume la acei ce au imediată nevoie.

M. S. Regele a îmbărbătat şi a asigurat pe toţi sinistraţii de înaltul Său sprijin, pentru procurarea de unelte agricole, îmbrăcăminte şi tot ce este necesar unei gospodării. Deasemeni a îndemnat pe toţi la muncă, asigurându-i că autorităţile le vor da tot concursul să recladească comuna Dioşti făcând un sat model.

Din partea sătenilor sinistraţi a vorbit preotul satului Deliu şi învăţătorul Enăchescu.

LA CARACAL

M. S. Regele înapoiat la Caracal la orele 11.20 a vizitat câmpul de instrucţie şi cazarma regimentului 19 infanterie, unde a fost primit de corpul ofiţeresc în frunte cu d. colonel Tanjală Ilie.

M. S. Regele a asistat la depunerea jurământului recruţilor, după aceia a vizitat cazarma, interesându-se de aproape de starea hranei, echipamentului, materialului regimentului.

M. S. Regele cu suita a luat masa la Cercul Militar din Caracal.

După masă a continuat drumul la Caracal.

INSPECŢIILE M. S. REGELUI IN JUD. DOLJ ŞI LA CRAIOVA

M. S. Regele însoţit de d. Armand Călinescu ministrul internelor, general Marinescu ministrul sănătăţii, adjutant regal maior Filotti, comandantul batalionului de gardă regală, maior Ilie Radu şi colonel Broşteanu — a făcut azi o inspecţie administrativă în judeţul nostru şi în special în Craiova.

In comuna Leu-Romanaţi, unde şi-a început inspecţia M. S. a fost întâmpinat de d. prefect colonel Romulus Dumitru. Aci, Suveranul a inspectat postul de jandarmi şi şoseaua principală a comunei.

IN CRAIOVA

La ora 4, Suveranul a sosit la prefectura judeţului Dolj, unde a cercetat proectul de buget, ocupându-se până la cel mai mic detaliu de fiecare articol.

Cu această ocazie a cerut să se facă toate eforturile ca Statul să fie pus în posesia sumelor care au fost cheltuite fără socoteală.

LA PRIMĂRIA MUNICIPIULUI

A urmat apoi inspecţia la primăria oraşului unde Majestatea Sa a fost primit de d. primar, magistrat Hagigheorghe.

De acolo M. S. Regele a trecut la strand, unde a atras atenţia asupra neglijenţelor technice la construcţia acestei lucrări.

LA LICEUL MILITAR

Dela Strand, Majestatea Sa s'a înapoiat în oraş. Aci a făcut o vizită la palatul de justiţie, unde sunt în curs lucrările nouei aripi, stăruind asupra terminării lucrărilor mai curând.

A vizitat apoi liceul militar unde a fost primit de d. colonel Urziceanu comandantul şcolii.

M. S. Regele a trecut în revistă şcoala.

A urmat defilarea elevilor, apoi Majestatea Sa a vizitat bucătăria, spălătoria şi întregul local.

M. S. Regele semnează în urmă în Cartea de aur a şcolii.

La ora 7 M. S. Regele părăseşte cu trenul regal, Craiova.

M. S. Regele a sosit în Capitală

M. S. Regele a sosit azi noapte, la ora 12 jumătate, în Capitală, venind dela Craiova.

Pe peronul gărei de Nord a fost primit de membrii guvernului şi Curtea regală.

I.P.S.S. Patriarhul a vizitat „Cartea Românească"

I. P. S. S. Dr. Miron Cristea, Patriarh al României şi preşedinte al Consiliului de miniştrii a vizitat zilele acestea Librăria «Cartea Românească».

D. mareşal Averescu va vizita Italia şi Germania

D. mareşal Averescu va pleca peste câteva zile în străinătate.

D-sa va vizita Italia şi Germania.

311 voturi contra 249

Guvernul Blum va trebui să demisioneze

— Un lamentabil „succes" la Cameră —

PARIS, 7. (Rador) — Şedinţa de azi a Camerei s'a deschis sub preşedinţia d-lui Herriot. Pe banca ministerială, se aflau d-nii Blum, Spinasse, Mendez-France, Auriol, şi Campinchi.

Primul orator care ia cuvântul este d. Felix Gouin, preşedintele grupului socialist, care declară că va vota proectul financiar al guvernului. „Socialiştii nu mai cred în politica financiară liberală, bazată pe apel de încredere. Am cerut guvernului o politică coerentă şi hotărâtă, care să pună capăt situaţiei în care ne aflăm. Cu toate imperfecţiile sale planul guvernului are meritul că se află pe această cale.

Să nu uităm că anul acesta Tezaurul trebue să facă faţă unor cheltueli excepţionale pentru apărarea naţională care depăşesc suma de 10 milioane franci. De aci izvorăşte necesitatea taxării capitalului".

RESPONSABILITATEA GUVERNULUI

La tribună urmează d. Flandin. D-sa începe prin a-şi arăta uimirea că şeful guvernului, cerând depline puteri, înţelege să lipsească parlamentul de misiunea sa de a discuta proectele, întrucât aceste proecte sunt prezentate gata întocmite.

In continuare, d. Flandin critică politica generală a guvernului Blum afirmând că ea este cauza relei stări generale.

Guvernul vine cu propuneri cari vor aduce în mod inevitabil la inflaţie făţişă sau ascunsă, şi la fabricarea la nesfârşit a bancnotelor. Reevaluarea rezervii aur a Băncii Franţei este cât se poate de periculoasă.

*

PARIS, 7 (Rador). — Şedinţa de după amiază a Camerei s'a deschis la ora 14 şi 35.

Primul a luat cuvântul d. Pietri, fost ministru şi fruntaş al centrului. D-sa socoteşte că împrejurările nu sunt favorabile unui proect ca cel prezentat de guvern întrucât el reglementează prezentul, dar face şi mai dificil viitorul.

EXPRESIA UNEI INFRÂNGERI

Urmează la tribună d. Paul Reynaud. D-sa începe prin a arăta că producţia de oţel a Franţei ajunge numai la o treime a celei germane şi că lucrătorii francezi nu lucrează decât 38 ore pe când cei germani 47 şi cei britanici 44.

Ocupându-se de proectul guvernului, d. Reynaud declară că el nu are un caracter revoluţionar, că este mai de grabă expresia unei înfrângeri.

311 voturi contra 249

După cuvântarea d-lui Reynaud, discuţia generală este declarată închisă. Cele două articole ale proectului de lege sunt adoptate.

Se trece apoi la votarea ansamblului proectului. Votarea se desfăşoară într'o atmosferă foarte agitată.

Autorii amendamentelor renunţă să mai intervină, producând astfel o vie uimire în cercurile parlamentare comuniste şi socialiste.

La ora 16 şi 20, şedinţa se suspendă. Ea este reluată după 25 minute.

D. Herriot aduce la cunoştinţă rezultatul votului. Ansamblul proectului deplinelor puteri a fost adoptat cu 311 voturi contra 249 şi 42 abţineri.

CUM AU VOTAT GRUPARILE PARLAMENTARE

PARIS, 7 (Rador). — După informaţii culese pe culoarele Camerei, majoritatea de 311 voturi care a adoptat proectele financiare se compune din: toţi comuniştii şi socialiştii, 50—60 radicali-socialişti, adică jumătate din efectivul acestei grupări şi 25 — 30 membri ai celorlalte două grupări ale majorităţii, adică Uniunea socialistă şi republicană şi stânga independentă.

Aproape toţi deputaţii din grupările opoziţiei şi 20—30 radicali-socialişti au votat contra proectelor. S'au abţinut dela vot 42 deputaţi dintre cari 20—30 radicali-socialişti.

Grevă generală la Paris

O măsură a partidului comunist. Grevele au isbucnit şi în provincie

PARIS, 7 (Rador). — Eri dimineaţă, numărul greviştilor în industria metalurgică din regiunea pariziană ajunsese la 45 de mii.

La vechea grevă, care durează de opt zile şi cuprinde 8000 de muncitori dela uzinele Citroen, 1500 dela uzinele Gnome et Rhone, 1500 dela uzinele Rateau cum şi personalul altor uzine de mai mică importanţă, s'au adăugat azi dimineaţă 3200 muncitori dela uzinele Chausson, 3500 dela Panhard şi numeroşi lucrători dela alte uzine mai mici.

Pe de altă parte, grevele au provocat numeroase licenţieri de lucrători dela numeroase alte uzine, din cauza lipsei de comenzi sau de pese detaşate necesare comenzilor acolo unde ele există.

Şi în provincie au isbucnit grevele

PARIS, 7 (Rador). — Conducerea uzinelor Matford dela Asnieres a anunţat că atelierele nu vor fi deschise după amiază. Lucrătorii au încetat imediat activitatea şi au ocupat clădirile.

Noui greve au izbucnit şi în provincie.

In departamentul Alpilor Maritimi, muncitorii din construcţii s'au pus în grevă astăseară, deşi 73 la sută votaseră contra grevei.

La Lille, muncitorii şi funcţionarii dela comunicaţii au hotărât astăseară să se pună în grevă.

MANEVRA PARTIDULUI COMUNIST

PARIS, 7 (Rador). — Mişcarea grevistă din industria metalurgică este considerată de ziarul «La Liberte» ca o manevră politică a partidului comunist.

După părerea acestui ziar, comuniştii ar vrea să deslănţue în momentul unei noui crize de guvern o grevă generală, sperând că prăbuşirea guvernului Blum ar determina pe muncitorii socialişti să ia parte la grevă.

Radu Gyr a fost suspendat din învăţământ

Pe baza avizului comisiei speciale de anchetă, ministerul Educaţiei Naţionale a sancţionat cu suspendarea pe timp de o lună pe d. prof. Radu Demetrescu-Gyr, asistent la Facultatea de Litere din Bucureşti, pentru ofensă adusă organelor superioare din învăţământ.

Ofensele au fost aduse, printr'un articol de presă, d-lor Petre Ghiţescu, Ilie Purcaru şi C. Kiriţescu.

Suspendarea va decurge cu începere de la 1 Mai.

Ce este cu mişcarea în magistratură

Multe ziare au anunţat ca iminentă, o largă mişcare în magistratură pentru luna în curs. Este adevărat că fostul ministru ad-interim al acestui departament, pregătise această mişcare pentru luna Aprilie. Se credea deci că actualul titular va da curs pregătirilor făcute.

Adevărul este că în cursul acestei luni se va face o foarte restrânsă mişcare, necesară numai pentru o bună funcţionare a completurilor judecătoreşti.

Marea mişcare în magistratură, rămâne însă să se producă în cursul lunilor Iulie—August.

INFORMAŢIUNI

D. general Argeşeanu, ministrul apărării naţionale, regretând că nu poate răspunde în parte numeroaselor felicitări primite, mulţumeşte din toată inima, pe această cale, pentru simpatia ce i s'a arătat.

———

Ministerul educaţiei naţionale a aprobat regulamentul de funcţionare a facultăţii de ştiinţe agricole din Iaşi.

———

D. Radu Djuvara, noul ministru al României la Berlin, a sosit în capitala Reichului, luând în primire conducerea legaţiei.

———

Următorii revizori şcolari au fost rechemaţi la catedre: Sava Bărbătescu, Mehedinţi; Dan Rădulescu, Muscel; I. Dobrin, R. Sărat; Ştefan Brahă-Storojinet; Traian Popescu, Brăila şi Gh. Popescu, Câmpulung-Bucovina.

———

D-nii Lucian Blaga şi Constantin Daicovici au fost numiţi profesori la facultatea de litere din Cluj; primul la catedra de filosofia culturii, iar al doilea la catedra de epigrafie şi antichităţi clasice şi naţionale.

———

«Mâine Vineri 8 crt., ora 4 d. a. Frăţia Misionară «Patriarhul Miron» împreună cu alţi credincioşi, vor lua parte la rugăciunea comună a privigherii în Biserica Sf. Apostoli. Va predica pr. prof. Gh. Comană.»

D. procuror general Codin Ştefănescu, fiind rudă cu d-na Buzdugan, născută Doiciu, şi-a înaintat ieri demisia din magistratură.

Ministerul justiţiei, a respins această demisie arătând că cinstea, imparţialitatea şi destoinicia d-lui Codin Ştefănescu nu pot fi puse la îndoială.

———

Din lipsă de spaţiu, reportajul «Mânăstirile noastre», care trebuia să apară astăzi, îl vom publica în numărul de Sâmbătă al ziarului nostru.

———

Azi la orele 19.30 la sediul cursurilor de limba italiană, calea Victoriei 135 (Casa Brâncoveanu) va avea loc conferinţa d-lui prof. Alfredo Albanesi, fost magistrat, care va vorbi despre: „Noul cod penal italian".

Intrarea liberă.

Catalonia sub protecţia guvernului naţionalist spaniol

ROMA 7 (Rador). — Agenţia «Ştefani» transmite:

Corespondenţii ziarelor italiene pe frontul spaniol anunţă că în sectorul Ebro a început, azi dimineaţă, o bătălie crâncenă care se desfăşoară cu o violenţă rar întâlnită.

Legionarii diviziilor «23 Martie» şi «Littorio» formează aripa stângă şi centrul frontului naţionalist, pe când aripa dreaptă o constitue a 15-a divizie naţionalistă. Republicanii au aruncat în luptă trei brigăzi; alte trei brigăzi, formând rezerva stau gata şi ele să intre în luptă.

Trupele republicane au primit ordinul formal să nu cedeze nici un metru de teren.

Generalul Lister, şeful trupelor republicane, a aşezat un detaşament de mitraliere în spatele trupelor sale, dându-i ordinul să tragă asupra tuturor acelor cari vor să se retragă. Republicanii joacă la Tortosa ultima lor carte. Dar rezultatul luptei nu mai poate fi îndoelnic de acum înainte.

Catalonia sub protecţia guvernului naţionalist

BURGOS 7 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Ştefani transmite:

Guvernul naţionalist a aprobat un text de lege prin care se suprimă statutul acordând autonomie Cataloniei.

Acelaş decret acordă celor patru provincii catalane deosebita cinste da a fi puse sub directa protecţie a guvernului naţionalist.

*

SARAGOSSA, 7 (Rador). — Agenţia Reuter transmite:

Trupele naţionaliste au ocupat oraşul Ballauger situat la 25 de kilometri nord-est la Lerida.

Prin acest oraş trec toate cablurile de înaltă tensiune ale staţiilor hidroelectrice spre Catalonia.

La 50 de km. mai la nord naţionaliştii se află la mai puţin de cinci kilometri de Tremp, unde se găseşte o centrală hidroelectrică care aprovizionează cu curent Catalonia.

HENDAYE, 7. (Rador). — Corespondentul Agenţiei Havas transmite:

In ultimele trei zile au trecut la Irun 500 refugiaţi spanioli, hotărîţi să adere la mişcarea naţionalistă spaniolă.

Programul vizitei d-lui Hitler la Roma

ROMA 7 (Rador). — Ziarele publică amănunte asupra programului vizitei Fuehrerului în Italia.

Cancelarul Hitler va rămâne la Roma timp de două zile, după care va merge pentru o zi la Neapole, de unde va reveni din nou la Roma pentru alte două zile.

In cursul celor patru zile cât va sta la Roma, d. Hitler va asista la două recepţii date, una la Palatul Regal, iar a doua la Palatul Venezia. Va fi oaspetele Suveranilor Italiei la un dineu dat la Palatul Regal şi va lua parte la dineul oferit în cinstea sa de armata italiană.

In cele două seri, rămase libere, Fuehrerul va asista la două mari manifestaţii, la Forum Mussolini şi pe piaţa Sienna.

Dela Roma cancelarul Hitler va pleca la Florenţa unde va rămâne timp de 24 ore, mai înainte de a se înapoia în Germania.

Fuehrerul va sosi la Roma în gara Ostia, către orele 20 şi 30.

Plecarea spre Neapole şi sosirea dela Neapole se vor face din gara centrală din Roma.

Pe tot parcursul dela gara Ostia până la Palatul Venezia cortegiul va trece printre două rânduri de torţe.

Pe piaţa Sienna, în timpul manifestaţiei organizată în onoarea d-lui Hitler se va organiza un concert dat de 10.000 muzicanţi.

La Neapole, Fuehrerul va fi oaspetele Perechei Moştenitoare a Tronului, după marea paradă navală la care d. Hitler va asista împreună cu oficialităţile italiene.

Seara se va da un mare dineu în onoarea d-lui Hitler, după care va urma o reprezentaţie de gală dată în renumitul teatru San Carlo.

Şase milioane de oameni în lagărele de concentrare din U.R.S.S.

MOSCOVA 7, (Transcontinental). — U. P. G. O. fost G. P. U. a terminat înregistrarea închişilor în lagărele de concentrare pe ziua de 31 Decembrie 1937.

Numărul acestora este de peste 6 milioane, adică aproape 4% din populaţiunea Rusiei.

Pregătiri în preajma plebiscitului dela 10 Aprilie din Germania

— Alegerea Reichstagului —

BERLIN, 7 (Rador). — Cu prilejul plebiscitului dela 10 Aprilie se vor alege şi deputaţii în Reichstagul Germaniei Mari. Lista candidaţilor nu a apărut încă până acum.

Se afirmă că pe această listă vor figura d-nii von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine, şi Hugenberg, şeful fostului partid naţional german.

Noul Reichstag, care va cuprinde 70 de deputaţi austriaci, se va întruni până în două luni, termenul prevăzut în Constituţia dela Weimar.

Nimic nu face să se prevadă că această reuniune va avea loc la Viena.

Inainte de a pleca la Roma cancelarul Hitler va asista la serbările de 1 Mai dela Viena. Reichstagul se va întruni după înapoierea sa din Italia.

Numărul total al alegătorilor pentru Austria va fi fixat la 10 Aprilie.

Orice fraudă va fi făcută cu neputinţă, secretul votului fiind asigurat în mod absolut. Atât la operaţiile de vot, cât şi la despuierea scrutinului, vor fi invitaţi să asiste reprezentanţii presei străine.

Rezultatele plebiscitului din Austria nu vor fi proclamate pe regiuni, ci în mod global, pe întregul teritoriu.

Toţi alegătorii care îşi vor fi făcut la 10 Aprilie datoria electorală vor primi o plachetă reprezentând capul Fuehrerului cu inscripţia: «Un popor-un Reich-un Fuehrer».

Ridicarea imunităţii parlamentare a unor deputaţi belgieni

BRUXELLES, 7. (Rador). — Comisiunea specială a Camerii a hotărît să ridice imunitatea parlamentară a fostului ministru Jaspar şi a deputaţilor comunişti Lahaut şi Delbroeck, în urma plângerii depuse contra acestora de către deputatul rexist Syndic, pentru injurii şi lovituri într'o şedinţă a Camerii.

Datoriile Austriei...

WASHINGTON, 7 (Rador). — Guvernul Statelor Unite a cerut Reichului să recunoască datoriile guvernamentale şi particulare ale Austriei.

Primele ating aproximativ 26 de milioane de dolari, iar celelalte 38 de milioane 500.000 dolari.

O conferinţă a procurorilor generali

Eri la amiazi d. ministru al justiţiei a prezidat o conferinţă a tuturor procurorilor generali ai Curţilor de apel din ţară.

D-sa a avut un schimb de vederi cu privire la noile măsuri de ordine şi a executărilor, în circumscripţiile respective.

Deasemeni d. ministru al justiţiei a dat o serie de dispoziţiuni, făcând şi recomandaţiile necesare în aplicarea viitoare.

Statele-Unite au recunoscut Anschlussul

WASHINGTON, 7 (Rador). — Guvernul Statelor Unite a adresat guvernului german o notă prin care recunoaşte alipirea Austriei la Reich.

Legaţia americană la Viena va fi înlocuită printr'un consulat general.

D. Xeni Zender, fost ministru liberal nu s'a sinucis!

Baroul de Ilfov l-a exclus din rândurile advocaţilor pentru murdara lui faptă de contrabandist

Aseară şi în cursul nopţii s'a răspândit ştirea că fostul ministru liberal C. Xeni Zender, s'ar fi sinucis, strangulându-se în celula dela Văcăreşti, unde este depus în urma legiuitului mandat de arestare lansat pentru culpa de participare la contrabanda de aur şi devize.

Svonul a fost însă imediat desminţit de către organele parchetului. Dealtfel nici nu era nevoie de o desminţire oficială, întrucât se ştie că jidanul fost ministru nu este capabil de un gest care presupune existenţa unei cât de neînsemnate doze de curaj. Ori d. Xeni e complectamente lipsit de astfel de acte de bravură şi de onoare!

*

Eri după amiază, comisia de disciplină a Baroului de Ilfov s'a întrunit pentru a discuta situaţia în care se află avocaţii Const. Xeni şi Lică Erlich, împotriva cărora există deschisă acţiune publică şi sunt lansate mandate de arestare.

S'a hotărît, în virtutea art. 214 din legea de organizare a corpului avocaţilor, suspendarea din funcţiunea de avocat a lui Const. Xeni şi Lică Erlich.

Hotărârea Baroului are semnificaţia unei înfierări şi desolidarizări a corpului advocăţesc faţă de aceşti indivizi ce s'au făcut vinovaţi de o faptă murdară, scoborându-se în noroiul celor mai nelegiuiţi infractori, la rând cu contrabandiştii şi cu samsarii de bursă neagră, ori cu escrocii şi tăinuitorii de lucruri furate.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, 2 TELEFON 3.26.68. Redactor-responsabil: V. Olaniuc-Stere.